

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 238.

Niedziela, 27 Października (8 Listopada).

1868 r.

Wychozi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorsch. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Kancelarja okręgu naukow. warsz. — Okólnik głównego sztabu. — Rozkaz warsz. ober-policmajstra.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Bibliograficzna nowość dla medyków. — Rozmaitości. — Bibliogr. notatka. — Śnieg. — Wieczór muzyczny. — Wypadki. — Kursa monet. — Eksploatacja złota. — Ślady czarnego marmuru na Wołyniu. — Umowa ziemstwa charkow. — Projekt założenia fabryki machin. — Wypadki w Hiszpanji. — Austrja i ziemie słowiańskie. — Mowy bar. Bousta; izba deputowanych. — Księga czerwona. — Kwestje narodowości. — Kwestja m. Rjeki. — Prusy i Niemcy. — Hr. Bismarck. — Francja. — Odjazd ambasadorów. — Nedza w Algierji. — Turcja i ziemie słowiańskie. — Stronictwo młodo tureckie. — Anglja. — Zmiana gabinetu. — Korespondencje z Paryża i Neapolu. — Kilka szczegółów o stowarzyszeniach spożywczych.

FEJLETON. — Przegląd pism perjodycznych.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

26 Października (7 Listopada).

Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego podaje do wiadomości powszechnej, iż obecnie wakuja następujące stypendja z zapisów prywatnych: 1) Księdza Baltazara Czyżewskiego, Dziekana Kaliskiego, stypendjum jedno po rs. 74 k. 84 rocznie, dla najbliższych krewnych Czyżewskich, a w braku ich dla dalszych krewnych herbu „Dryja” lub „Szczerbic” a w braku i tych ostatnich dla potomków linii żeńskiej domu Czyżewskich herbu „Korab.” 2) *Grella*, stypendjum jedno po rs. 31 k. 75 rocznie, dla ucznia Gimnazjum męskiego mieszczanego klasycznego w Lublinie, szlacheckiego pochodzenia, odznaczającego się pilnością i wzorowem sprawowaniem, odznaczającego się pilnością i wzorowem sprawowaniem się. 3) Wawrzyńca *Surowieckiego*, stypendjów pięć (dwa po rs. 104 rocznie przy Warszawskich średnich zakładach naukowych i trzy po rsr. 138 rocznie przy Szkole Głównej Warszawskiej), dla sukcesorów linii męskiej imienia *Surowieckich*, po braciach testatora Andrzeja i Wojciecha, — dalej dla sukcesorów linii żeńskiej

i innych bliższych krewnych zapisodawcy; następnie dla sukcesorów *Bartłomieja Kossakowskiego*, i wreszcie w braku wyżej wymienionych kandydatów, dla ubogich uczniów odznaczających się pilnością i wzorową konduktą. Dla wszystkich oprócz *Surowieckich*, stypendja przeznaczają się na rok jeden. 4) *Macieja Wierzejskiego*, b. Sekretarza przy b. Radzie Administracyjnej Królestwa Polskiego, stypendjów trzy (dwa po rs. 127 kop. 50 i jedno po rs. 61 kop. 54 rocznie), dla uczniów pochodzących z familji testatora, a w braku tych, dla uczniów tegoż co testator nazwiska. Pierwszeństwo mają potomkowie synowców testatora *Józefa i Jana* a po nich *Lukasza Wierzejskich*, synów brata testatora — *Wojciecha*. 5) *Józefa Ciołek-Poniatowskiego*, stypendjów dziesięć po rs. 51 kop. 90, każde w rodzaju jednorazowych premjów dla niezamożnych uczniów wzorowego sprawowania się i celujących postępów w naukach, — szlacheckiego pochodzenia z gubernji Lubelskiej. Pierwszeństwo mają kandydaci, którzy dowiodą, iż ich przodkowie pochodzą z gubernji Lubelskiej w dawnych granicach. Premja powyższe wyznaczają się na rok jeden. 6) *Antoniego Wasilkowskiego*, Lekarza, stypendjum jedno po rs. 167 kop. 54 rocznie, dla ucznia gimnazjum mieszczanego męskiego klasycznego w Lublinie, krewnego lub powinowatego familji testatora, a w braku takich dla ucznia tegoż Gimnazjum, ubogiego i odznaczającego się pilnością i wzorową konduktą, rodem z miasta Lublina. 7) *Józefa Gawlikowskiego*, stypendjów dwa (jedno po rs. 300, drugie po rs. 50 kop. 42 rocznie), dla ubogich uczniów Gimnazjum mieszczanego męskiego klasycznego w Lublinie, celujących w naukach i wzorowego sprawowania. Pierwszeństwo mają uczniowie noszący toż samo co testator nazwisko, *Gawlikowscy*. 8) *Wiktora Wollowicza*, stypendjum jedno po rs. 150 rocznie, dla ucznia Gimnazjum męskiego klasycznego w Kaliszu lub Szkoły Powiatowej w Wieluniu, rodem z powiatu Sieradzkiego. Kandydaci posiadający prawo i pragnący ubiegać się o powyższe stypendja, oprócz tych, którzy już weszli z podaniami, winni w ciągu sześciu tygodni od daty niniejszego ogłoszenia zanieść podania przy załączeniu właściwych dowodów, z zapisów pod N. 2, 3, 4, 5, 6 i 7 wymienionych do zwierzchników właściwych zakładów naukowych, z zapisów zaś pod N. 1 — do p. *Ignacego Kończykowskiego*, w Warszawie przy ulicy Jerozolimskiej w domu *Markoniego*, a pod Nr. 8 — do p. *Jana Trąbskiego*, we wsi *Stronisko* przez *Zduńską Wole*, — jako do seniorów pomienionych legatów.

Okólnik głównego sztabu z d. 2 października. Podług najwyżej zatwierdzonego w d. 22 sierpnia r. b., a w rozkazie do wojsk z d. 6 września tegoż roku ogłoszonego projektu artykułu do zbioru post. woj., między innymi, postanowiono, że przy uwolnieniu od obowiązków zostają zaliczeni wedle rodzaju broni generałowie, sztab i ober-oficerowie, odwoływani z jakichkolwiek powodów od sprawowanych obowiązków, lecz tylko w razach zasługujących na szczególne uwzględnienie, i że pozostawianie tych osób przy właściwych oddziałach broni pozwala się na przeciąg roku jednego, z zastrzeżeniem, że skoro w ciągu tego roku nie wejdą do czynnej służby, mają otrzymywać dymisję. Główny sztab, mając na uwadze, że oficerowie, zaliczeni według rodzaju broni bez obowiązków, nie liczą się w czynnej służbie, ani też nie zyskują prawa do pensji i innych prerogatyw, i że takowe zaliczenie oficerów, przy uwolnieniu od obowiązków, dozwolone jest tylko w razach szczególnej względności, — z polecenia ministra wojny uprasza naczelników wojskowych: 1) aby przedstawienia o zaliczenie wedle rodzaju broni oficerów uwalnianych od obowiązków, czynione były z ścisłą oględnością i wyjaśnieniem powodów; 2) aby w przedstawieniach zakreślony był czas, na jaki oficerowie uwolnieni od obowiązków mają być zaliczeni wedle rodzaju broni, gdyż zakreślony w powyższym rozkazie termin nie jest obowiązkowy, a uważany jest za najwyższy termin pozostawiania oficerów przy oddziałach broni. (Rus. Inw.)

W rozkazie Ober-Policmajstra do policji wykonawczej za Nr. 296 wydanym, zamieszczono: W dalszym ciągu rozporządzenia mojego, zamieszczonego w rozkazie do policji z dnia 26 Września (8 Października) r. b. za Nr. 270, obejmującego decyzje *Namiestnika Królestwa*, w przedmiocie niektórych ulżeń w egzystujących przepisach pasportowych, znajduję niezbędnem wyjaśnić komisarzom cyrkulowym policji wykonawczej dla zastosowania się: 1) że wspomniane w powyższym rozkazie moim postanowienie *Namiestnika* z dnia 26 Stycznia (7 Lutego) 1867 r., którem dozwolony wszystkim bez różnicy stanu mieszkańcom tutejszego kraju, wolny przejazd w obrębie swojego powiatu jedynie za książkami legitymacyjnymi rozciąga się i do mieszkańców miasta Warszawy. 2) że gdy zamieszczone w powyższym rozkazie, ograniczenie wolnego wyjazdu osobom w wieku spisowym będącym, dotyczy jedynie spisowych nie posiadających wyłączenia od losowania i to w czasie

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Przegląd pism perjodycznych.

26 października (7 listopada).

Najświeższy numer sędziwej „Biblioteki warszawskiej” za miesiąc listopad, mamy właśnie pod ręką. Rozpoczyna go „Samotnia” krótka powieść, a raczej fantazja, przełożona z *Heysego*. Wprawdzie, w drobnym tym okrucu muzy utalentowanego autora, nie ma nic nowego. Sceptyczne zwątpienia poetów, zwłaszcza młodych i... gołych, wielokrotnie już były przedmiotem zajmujących i nudnych rozpraw — zawsze jednak wolimy ten utwór od zamieszczonej w poprzednim numerze tego pisma „Otylji” chociaż, zdaniem naszym, pismo tak poważne jak Biblioteka, wydawane w terminach miesięcznych i w książkowym formacie, powinno zamieszczać w dziale literatury nadobnej, same tylko oryginalne i to wyższej wartości płody. Prawda, że na to potrzebne są środki materialne, w które zasłużona matrona tutejszych pism perjodycznych, oddawna już nie obfituje. Po powieści, idzie dalszy ciąg „Talmudu” przełożonego i uzupełnionego objaśnieniami przez p. *Izaaka Kramstücka*. Nie dotykając religijnej strony dzieła, załujemy tylko, iż p. *Kramstück* nie przetłumaczył nam paru chociaż urywków ze zbioru *Hegady*, rozrzuconych po Talmudzie, albowiem to, co o piękności i świeżości ich powiedział kiedyś *Hejne*, rozciekawia umysł czytelnika.

Wiadomość o życiu, pismach, wydaniach i przekładach poezji *Klemensa Janickiego*, poety żyjącego w szesnastym wieku, a piszącego po łacinie — jest artykułem poważnym, i pożytecznym a poniekąd i źródłowym nawet. Wprawdzie znakomity historyk literatury polskiej *Wiszniewski*, — nie wiele cenił płody wszystkich po łacinie u nas piszących autorów — lecz z przeszlicznych przekładów *Syrokomli* i innych, nabraliśmy odmiennego o nich przekonania. W każdym razie p. *Z. Węclewski*, napisaniem tego studjum o życiu i dziełach *Janickiego* przysłużył się istotnie literaturze. Jakby dla antytezy z tym artykułem poważnym, zestawiono obok „Kronikę paryżką” rubrykę, prowadzoną w Bibliotece najzdolniej może. Jak w kolejdoskopie, przesuwa się tam najrozmaitsze a pełne życia przedmioty; najgłośniejsze jednak w niej miejsce tym razem, zajął opis cmentarza na *Père-Lachaise* w Paryżu, wywołany świeżo obchodzeniem tam świętem umarłych w dzień zaduszny. Z miłością kronikarz opisuje grób *Alfreda Musseta*, tego ostatniego poety Fracji. „Na wysokim portyku z karykaryjskiego marmuru (powiada) stoi przepyszne popiersie poety; tem różni od wszystkich innych, że wygląda jak żywe bo nieustannie mieniące się światło wśród ruchomych gałęzi, suwa niby myśli i uczucia po kamiennem czole autora *Rolly*. Czarodziejką co tak cudownie ożywia marmury, jest obok posadzona wierzba płacząca, której długie warkocze nieustannie igrają z wiatrem, i życia swego udzielają posągowi. Stopy pomnika opasuje wieniec z róż, które pa-

łajac całą tęczę różowego koloru, od krwawnika aż do opalu, przytulają się do glazu miłośnie, jakby swe miękkie czoła o zimny marmur chłodzić chciały. Pomiędzy kwiatami na tablicy wyryto strofę, w której *Musset* prosi przyjaciół żeby na grobie jego posadzili wierzbę. Na przeciwnej stronie, w cieniu, jakby przysłoniony kotarą prywatnego życia, wyryty ten ustęp z jego *stancy*, dorobionej do muzyki *Mozarta*:
„Rappelle — toi, quand sous la froide terre
„Mon coeur brisé pour toujours dormira;
„Rappelle — toi, quand la fleur solitaire
„Sur mon tombeau ducement s'ouvrira:
„Je ne te verrai plus; mais mon âme immortelle
„Reviendra piés de toi comme une soeur fidèle
„Ecoute, dans la nuit,
„Une voix qui gémit
„Rappelle — toi”

Ten grobowiec *Alfreda de Musset*, przy blasku słońca iskrzący jak bryła śniegu; rzucony w objęcia płaczącej wierzby, na stoku szmaragdowej łąki, jest ideałem nagrobków. Nie przewidywaliśmy go, powiada kronikarz, odprowadzając zwłoki poety karawanem ubogich, na *Père-Lachaise* wzięone. Prócz nas szło tylko ośm osób, za ubogą trumną wielkiego poety. Chociaż jego talent nie zmaliał, bo umarł młodo, śmierć zabrała go w zupełnem opuszczeniu. Dopiero po pogrzebie, przypomnieli sobie o nim ziomkowie i wielbić go zaczęli. Zwykły to los dusz hardych, co nie wyludzą poklasków gawiedzi.

poboru wojskowego; zatem spisowi nie należący do losowania, mają zupełne prawo wydalac się na mocy legitymacyjnych książeczek, zarówno jak i inni mieszkańcy w granicach swego powiatu i gubernji nawet podczas poboru wojskowego, ma się rozumieć na warunkach określonych dla innych mieszkańców.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

26 Października (7 Listopada).

Zapowiadane na dzień 22 października (3 listopada) w Madrycie ogłoszenie prawa o zwołaniu kortezów ustawodawczych wraz z przepisami wyborczymi, jak się zdaje, nie nastąpiło, gdyż doniesienia z Madrytu z 23 października (4 listopada), donoszące o kilku czysto miejscowego znaczenia ogłoszonych dekretach, nie wspominają nic o tem prawie, które w skutku stroniczych walk, musiało w chwili ogłoszenia napotkać jakieś trudności. Prawo to jak donosi dzisiejszy nasz telegram, miało być ogłoszone dziś w sobotę. Część stronnictwa demokratycznego, która pozostała wierną rzeczpospolitej, nader jest czynna, zawiązuje stosunki, organizuje kluby, zgromadzenia, prowadzi żywą korespondencję z współwyznawcami, jednym słowem, działa tak, jak przy samym początku rewolucji, i oraz więcej zyskuje stronników, zdaje się jednak, iż monarchiści wezmą górę, szczególnie jeżeli nie pozostaną nadal bezczynni. Z Lizbony donoszą, iż Don Fernando stanowczo jest przeciwny przyjęciu korony hiszpańskiej i niczem nieda się zachwiać, a tymczasem Don Carlos w Paryżu tworzy swój dwór, mianuje członków swej rady przybocznej, adjutantów, szambelanów, i pełen jest nadziei, że osiągnie tron. — Kiedy dziennik *Epoca* podał wiadomość, że do Madrytu przybywają komisarze Stanów Zjednoczonych dla układania się z rządem tymczasowym o wyspę Kubę, co wyraźnie kazało się domyślać zamiaru tego rządu odstąpienia tej wyspy, z drugiej strony instrukcje udzielono generałowi Dulce, mianowanemu generał-kapitanem wyspy Kuby, zalecające mu wprowadzić tam wszystkie liberalne instytucje, wskazując zamiar rządu tymczasowego zjednania sobie przychylności mieszkańców tej wyspy, nie zgodny z przypisywanym mu zamiarem ustąpienia jej Stanom Zjednoczonym. Co do wypadków na w. Kubie i przebiegu tam powstania, wiadomości są zupełnie z sobą sprzeczne, tak iż trudno dokładnie wiedzieć, co rzeczywiście się tam dzieje.

Księga czerwona, N. 2, mająca być rozdana członkom delegacji wiedeńskiej rady państwa i sejmowi węgierskiemu, jest dalszym ciągiem takiejże księgi N. 1, i obok okólnika p. B. usta, do austriacko-węgierskich posłów za granicą, wykazującego doniosłość pojednania z Węgrami oraz charakter i znaczenie konstytucyjnych instytucji wprowadzanych w Austrii, zawiera dokumenta dyplomatyczne dotyczące spraw niemieckich, włoskich i wschodnich. Z dokumentów w dziale włoskim, które były wymienione pomiędzy rządem austriackim a stolicą apostolską, okazuje się, iż rząd wiedeński żywi przekonanie, że konkordat powinien nie uleść zmianom, ale zupełnie być unieważniony i nowy na jego miejsce zawarty, w zupełnie odmiennych warunkach.

Przewidywania nasze co do niewiarogodności doniesienia *N. fr. Presse*, jakoby Anglja skłaniała Portę do zażądania od mocarstw opiekuńczych, żeby udzieliły rządowi rumuńskiemu surowe ostrzeżenie, — były zupełnie usprawiedliwione, gdyż *Constitutionnel* oznajmia, że wiadomość ta całkiem jest bezzasadną. Również przesadzone i przekręcone było doniesienie wiedeńskich dzienników o kupnie przez stowarzyszenie mazzinisto-garybaldyjskie dóbr pod Bukaresztem, aby uczynić z nich ognisko rewolucyjnej propagandy. P. Bedeschini, szwagier Menottiego Garibaldeggo, w istocie miał zamiar nabycia tam dóbr dla założenia wodno leczebnego instytutu, lecz dla braku funduszy kupno to nie doszło do skutku.

Kiedy bliższe doniesienia okazały przesadę pierwszych wiadomości o spisku na życie sultana w Konstantynopolu, Zia-bej, prezes komitetu stronnictwa młodej Turcji, skorzystał z tej sposobności aby ogłosić w *N. fr. Presse* program tego stronnictwa, dążącego do wykorzystania nadużyć istniejących w Turcji, lecz jedynie na drodze legalnej.

O ile doszły nas wiadomości o wyborze prezydenta w Stanach Zjednoczonych, stronnictwo demokratyczne otrzymało górę tylko w stanach Kentucki, Marylandzie, zachodniej Wirginji, Luizjanie i Georgji; we wszystkich zaś innych, z wyłączeniem Missisipi, Texas i wschodniej Wirginji, które nie głosowały, jako jeszcze nie przyjęte do łona kongresu, zwycięstwo pozostało na stronie republikanów, a nawet i w stanie Nowego-Jorku, chociaż w jego stolicy demokraci zyskali znaczną większość. Zwycięstwo to republikanie zawdzięczają umiarkowaniu okazywanemu w ostatnich czasach, którego naj-

wymowniejszym wyrazem było przyjęcie generała Granta za swego kandydata. Postawa i umiarkowanie tego ostatniego, są niejako rękojmią, iż skoro obejmie urządowanie, będzie działał w duchu pojednania stronnictw powołanych.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Wiedeń, 6 listopada (25 października). Rada legacji baron Brenner-Felsch został mianowany austriackim konsulem jeneralnym w Warszawie.

Florencja, 6 listopada (25 października). Parlament zwołany został na d. 24 listopada. Pogłoski o układach w przedmiocie uregulowania sprawy rzymskiej również są fałszywe i bezzasadne, jak doniesienie o zawarciu nowej konwencji.

Madryt, 6 listopada (25 października). Jutro ma być ogłoszone prawo wyborcze, oznaczające dzień wyborów i zwołania kortezów.

Hawanna, 5 listopada (24 października). Powstańcy wszędzie się poddali; nowe rozruchy nie są prawdopodobne.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* Paryż, 4 listopada (23 października). *Constitutionnel* zaprzecza wiadomości podanej przez wiedeńską *Neue fr. Presse*, jakoby Anglja miała wezwać Portę, ażeby ta ostatnia wystosowała do rządu rumuńskiego pewien rodzaj ostrzeżenia. — Ambasador Benedetti uda się w przyszłym tygodniu na swe stanowisko do Berlina. — Dzisiejsza mowa tronowa króla pruskiego wywarła tu dobre wrażenie. (*Wolff's T. B.*)

* Paryż, 5 listopada (24 października). W przeglądzie politycznym *Monitora*, rozbiór mowy tronowej pruskiej kończy się tym ustępem: Po stwierdzeniu przez króla dobrych stosunków jego rządu z mocarstwami zagranicznymi, wynurza on ufność, że rozwój dobrobytu powszechnego pójdzie trybem regularnym, gdyż uwolniony jest od przeszkód, jakie nieprzyjaciele pokoju usiłują wywołać jedynie zapomocą

Rubryka przeglądająca pobieżnie piśmiennictwo krajowe i zagraniczne — spóźnione sprawozdanie teatralne o benefisowem przedstawieniu „Zbójców” i o pani Modrzejewskiej — acz napisane zdolnie, i „Rozmaitości” zakończają ten listopadowy numer Biblioteki, tworząc zeń zajmującą całość.

W ostatnim numerze „Kroniki Rodzinnej” o której przez czas jakiś nie wspominaliśmy, obarczeni mnóstwem materiałów — znajduje się najprzód, krótkie wspomnienie pośmiertne o niedawno zmarłej autorce sp. Julji Janiszewskiej, w którym zamieszczono jedną strofkę z jej poezji, najwłaściwiej określającą życie i wartość tej zacnej pracownicy:

„Módl się i pracuj, ora et labora!
Dzielny to środek na troskę i nudy;
Przezeń odżegnasz tęsknoty upiora
Rozproszysz widma uludy”.

Zaraz po tem wspomnieniu, mieści się przesliczna, tchnąca wiarą i pełna ducha legenda „Dzban z mlekiem rozbity” przez W. Pola. Dalej traktat „O talentach, ze stanowiska pedagogicznego” przez profesora H. Struve; następnie „Wspomnienia z pobytu w Ameryce południowej — napisane żywo i dokładnie. Jeszcze dalej, spotykamy wiadomość literacką o życiu i pismach Rozy Ferrucci, sławnej z bogobojności i cnót dziewicy włoskiej. Potem — „Jeszcze jedno słówko o metodzie Froebela, tak zajmującej dziś tułaczów filantropów i pedagogów; zamieściła Kronika, a zakończyła to wszystko dalszym ciągiem powieści „Klemencja” tłumaczonej z hiszpańskiego autora

czy autorki podobno, skrytej pod pseudonimem Fernan Caballero.

„Przegląd Tygodniowy” w 44 ym numerze, pomiędzy innymi, zamieścił dokończenie artykułu „Zbytek i moda” w którym przechodząc historycznie mody i zbytki wszelakie na świecie, dochodzi do przekonania, że one są konieczne potrzebne i pożyteczne, głównie z powodów ekonomicznych, gdyż dają sposobność zarobkowania wielu bardzo ubogim pracownikom. Godząc się do pewnego stopnia z ideami autora, cieszymy się jednak, iż redakcja przeglądu opatrzyła je przypiskami z których jeden w tym numerze spotkany, słuszną czyni uwagę, że jakkolwiek istotnie wielu pracujących utrzymuje się jedynie w skutek zbytków możnych, nie należy przecież zapominać, że znaczna ilość pracy tych ludzi ginie marnie, kiedy w innym celu podjęta, powiększyłaby kapitał ogółu, tymczasem w takim stanie, niszczy wielką część takowego. W rezultacie jednak sądzimy, że i artykuł i przypisy doń dodane, nie wpłyną na zmianę w dzisiejszym i odwiecznym do zbytków pochopie — chyba podziałają skutecznie na tych tylko, którzy już zbytkować za co nie mają!

Nie wspomniamy w przeglądzie naszym o „Gazecie Rolniczej” jako o piśmie specjalnie przeznaczonym dla rolników jedynie — lecz w 43-m jej numerze spotkaliśmy w odcinku tej pożytecznej gazety, przegląd niedawno wyszłej broszury zasłużonego profesora W. Jastrzębowskiego, — gdzie p. Al. M. zapewne sam redaktor gazety, daje tak zdrowe na przedmiot

poglądy i tak umiejętnie uogólnia stanowisko swoje w ważnej kwestji dobrobytu i produkcyjnej pracy, że czujemy się w obowiązku zwrócić na ten drobny rozmiar artykuł, uwagę ludzi myślących.

„Opiekun Domowy” w 44 ym numerze, zawiera wiele różnorodnych artykułów, pomiędzy którymi odznaczają się oryginalnym pomysłem i zdolnym obróbeniem „Przysłowia w pieśniach” przez Jana Prusinowskiego. Dla okazania czytelnikom próbki tych utworów — przytaczamy jedno przysłowie:

„Więcej smutku niż radości”.

Na tym świecie
Moje dziecię
Więcej smutku niż radości —
Uśmiech znika przed westchnieniem —
Więć przywykaj od młodości
Walczyć z życiem i cierpieniem.

Zhartuj duszę
Na katuszę,
Otrzyj każdą łzę z pośpiechem,
I o litość wstydz się wołać —
Spotkaj każdy cios z uśmiechem,
A potrafiż mu położyć.

Do artykułu „Kilka słów o Chinach”, nie odznaczającego się niczem zresztą, dłączony drzeworyt, przedstawiający izbę sądową w państwie Niebieskiem, dowodzi, że redakcja „Opiekuna” ulepszyła już znaczenie artystyczną część swojej publikacji — względnie

obaw bezzasadnych. — *Constitutionnel* stwierdza charakter pokojowy tejże mowy tronowej. (*Tamże*).

* *Florencja, 3 listopada (22 października)*. Dziś z okoliczności rocznicy bitwy pod Mentana odbyła się niewielka demonstracja. Tłum powoli się rozłószył. Król powrócił do Florencji. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Florencja, 4 listopada (23 października)*. Wczoraj wieczorem około stu młodych ludzi próbowało wywołać nową demonstrację, ale za ukazaniem się wojska zbiegowisko się rozproszyło. Aresztowano kilka osób. Dziś miasto jest zupełnie spokojne. Depesze z prowincji donoszą, że wszędzie panuje spokójność. (*Tamże*).

* *Konstantynopol, 4 listopada (23 października)*. Podług *Journal de Turquie*, Porta uznała rząd tymczasowy hiszpański. (*Wolff's T. B.*)

* *Berlin, 5 listopada (24 października)*. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, wybrani zostali: Forckenbeck prezesem izby, Köller pierwszym wice-prezesem i Beningsen drugim wice-prezesem. — W izbie panów złożone zostały dziś między innymi następujące projekta do praw: w przedmiocie nabywania i utraty charakteru poddanego pruskiego, w przedmiocie egzaminów na wyższe posady sądowe i nominacji na też posady, w przedmiocie ograniczeń co do własności ziemskiej, o reformie prawa o upadłościach, i wreszcie o zniesieniu instytucji z r. 1773 co do dziedziczenia przez szlachtę zachodnio-ruską. (*Tamże*).

* *Berlin, 5 listopada (24 października)*. Deputowany Jacoby zawiadomił wczoraj o swem wyjściu z frakcji stronnictwa postępowców. Wolni konserwatyści zamierzają postawić wniosek w przedmiocie swobody mowy. (*Tamże*).

* *Nowy-Jork, 4 listopada (23 października)*. Rezultat ostateczny wyborów: Grant miał po swej stronie 25 stanów z 206, Seymour zaś 8 stanów z 88 wyborcami pierwszego rzędu. (*Tamże*).

* (Bibliograficzna nowość dla medyków). *Warsz. Dniw.* pisze: „Uważamy za obowiązek zwrócić uwagę lekarzy praktykujących i studentów wydziału medycznego na znane dzieło profesora w Tübingen, Feliksa Hoppe-Seilera, pod tytułem: „Podręcznik do fizjologicznej i patologicznej analizy”, przełożone na język ruski, z poprawkami i uzupełnieniami autora po 2-m niemieckim wydaniu. W obec wysokiego znaczenia chemii w teraźniejszej medycynie, należy pragnąć, aby ten praktyczny podręcznik znajdował się w ręku wszystkich lekarzy, uznających ogromny pożytek zastosowania w praktyce najnowszych sposobów badania zmian chemicznych. Dzieło to sprzedaje się w księgarni Kozłanicy, a na Nowym Świecie, w domu pod Nr. 1245, po 3 rsr., za egzemplarz.

* (Rozmaitości). Jedno z pism miejscowych pisze: W dniu dzisiejszym, o godzinie 12-iej w południe, w auli szkoły głównej, odbyła się prelekcja wstępna p. Augusta Lazzarini, nowo mianowanego lektora języka włoskiego. — Przed kilku dniami *Kur. Warsz.* donosi o fijołkach kwitnących w tak spóźnionej porze, w ogrodzie pod Nr. 1039A przy ulicy Grzybowskiej. Teraz z tegoż samego ogrodu przyniesiono tam gałązkę świeżo zerwaną, pełną dojrzałych malin, którą w redakcji *Kur. Warsz.* oglądać można, a może z tego powodu wpadnie i grosz jaki dla ubogich. — W tych dniach rozpoczęły roboty około oświetlenia gazowego w dalszym ciągu ulicy Dzikiej, od koszar na rogu ulicy Gesiej począwszy, ku Powązkom. — Z pod gór Św.-Krzyszki, w gubernji kieleckiej, donoszą, że kartofle doszły tam do bajecznej taniości, bo 60 kop. za korzec, z czego wynika, że koszty kilkomłowej odstawy, przenoszą wartość produktu. Dla trudności zbytu kartofli i z obawy, ażeby nie zgnily, używają ich na karm dla koni roboczych, po cztery garnce na jednego. — Przyczyną obecnego zniżenia się cen cukru, mają być wielkie jego zapasy z roku ubiegłego pozostałe. — Pewna zamożna osoba w Warszawie, powzięła oryginalny zamiar, wyklejania gabinetu swego w miejsce obicia, markami pocztowymi. Posiada już na ten cel

przynajmniej. Jest tam zresztą i powieść w dalszym ciągu; jest artykuł o sztuce dramatycznej, nie głęboko wprawdzie wyczerpujący przedmiot, lecz pożyteczny dla pewnego kółka czytelników; jest także w dalszym ciągu, rzecz „O jaskółkach” przeprowadzona w sposób istotnie zajmujący, a nakoniec — znajdują się pod rubryką „Rozmaitości” ciekawe fragmenta, pomiędzy którymi zwraca uwagę opis zdarzenia naturalnej galwanoplastyki, dowodzący przykładem, iż błyskawica może zmienić sztukę złotej monety na srebrną. Prawda! co krok spotkać możemy u nas takie błyskawice, sprawiające skutek podobny...

Na tem zakończymy dzisiejszy nasz Przegląd, zostawiając ocenę treści pism większych, ilustrowanych do następnego już numeru. *Al.*

przeszło tysiąc marek i to z różnych stron świata; zbiera je skwapliwie i jest przekonana, że myśl swą w czyn zamieni. Obliczyła, iż jej potrzeba będzie kilkakrotnie sto tysięcy owych karteczek. Pokoik taki wylepiony stanie się nieruchomym albumem markowym: dla amatorów zbiorów podobnych, których liczymy dosyć w Warszawie, zapewne wiadomośćka ta nie będzie obojętną. Karys urzędzenia podobnego obicia, osoba, o której nadmieniamy, opłacić zamierza ofiarą pieniężną na cel dobroczynny, a mianowicie na ufundowanie jednego łóżka dla ubogich w szpitalu. Widzieliśmy przed laty kilkudziesięciu pokój i to spory; wyklejony rozkładami jazdy na kolei żelaznej, ale pokój wyklejony markami pocztowymi (jeżeli zamiar powyższy doprowadzony zostanie do skutku), prawdziwie będzie dziwną osobliwością. Można go pokazywać za pieniądze, również na cel dobroczynny. — Z Lublina donoszą, że przedstawienia tam towarzystwa dramatycznego p. Ratajewicza, doznają najlepszego powodzenia i bardzo sympatycznie, jak dotąd, są przyjmowane. Występy koncertowe śpiewaczki pani Rostkowskiej ściągają licznych zwolenników pięknego śpiewu. — Otrzymało wiadomość, iż przed niedawnym czasem, zmarł w Paryżu były sekretarz konsulatu jeneralnego francuzkiego w Warszawie Jacquemart.

* (Bibliograficzna notatka). *Szkiełce współczesnego społecznego życia w Rosji. Część I Listy z środkowych wielko-ruskich gubernij z 1867 roku, księcia W. P. Meszczerskiego*. Nigdy tak daleko jak dzisiaj, nie dawała się czuć nagła potrzeba wszechstronnego poznania Rosji, kiedy olbrzymie reformy przedsiębrane przez rząd, jak dobroczynne ziarno rzucone wśród niwy, wymagają jak najstarszego pielęgnowania. W rzeczy samej warunkiem powodzenia przedsiębranych reform, jest to aby wszelkie zadania życiowe państwa, teoretycznie w jego środku rozwiązane, będąc przeniesione w mniej lub więcej odległe krańce ruskiej ziemi, mogły się tam zaaklimatyzować, rozwinąć, stosownie do warunków miejscowych, przez teorię w rachubę niebranych, tak wiele znaczących przy praktycznym rozwiązaniu zadań państwowych. Znaczna ilość prowincjonalnych korespondencji, w jakie współczesne dziennikarstwo ruskie obfituje, stanowi dowód, że owe współczesne zadanie, w głównych zarysach przynajmniej przez piszących zrozumiane zostało. Dowód tego stanowią również wyżej wzmiankowane listy księcia Meszczerskiego. O ile możemy wnosić z dzieła, autor posiada wszelkie przymioty jakie wymagane są od sprawodawcy współczesnego prowincjonalnego życia. Rozległa wszechstronna znajomość życia ruskiego, zmysł spostrzegawczy zdolny do wyróżniania najdelikatniejszych odcieni, wreszcie, właściwe mu przyjęcie się ważnością społecznych reform dla życia obywatelskiego, przemysłowego i moralnego w Rosji, podnoszą wymienione dzieło do rzędu najznakomitszych utworów współczesnej publicystyki ruskiej. Forma listów przez autora przyjęta, jak najzupełniej odpowiada zasadniczemu zrozumieniu wypadków, które opowiada. Starannie notując wie oznaczające przejawy ruskiego narodowego życia, w jego nowych kształtach, ręką wspaniałomyślnego Monarchy nadanych, autor unika ogólnikowych konkluzji, jako przedwczesnych względem instytucji, które zaledwie zdołały się przyjąć wśród ruskiej społeczności. Gubernje wieko-rosyjskie, — serce ruskiego państwa i ruskiego ekonomicznego życia, dokładnie zbadane zostały przez autora pod względem przemysłowym, społecznym i umysłowym. Szczególną uwagę zwrócił autor na skreślenie sprawy ziemstwa. Założenie przez ziemstwo gubernij ruskich, poczt, szkółek wiejskich, lekarskiej pomocy, zsympów zbożowych, zabezpieczeń od ognia, wiejskich banków, instytucje pokojowe, włościański samorząd, i wiele innych przedmiotów niezmiernie ciekawych dla każdego, zostały zbadane w ich współczesnym rozwoju na miejscu. Ci, którzy od lat siedmiu nie byli w Rosji, powinni konieczne przeczytać Listy ks. Meszczerskiego. Powezmą z nich należyte wyobrażenie o olbrzymim i wszechstronnym postępie, na drogę którego wszedł naród ruski, zawdzięczając go wspaniałomyślności Monarchy i cichej lecz płodnej w następstwach pracy przodujących mu rosjan. Buckle stwierdza faktami, że w miarę jak się zapoznawali z sobą ludy, niła wzajemna, dzieląca je nieufność i nienawiść... Mniemamy że dzieło ks. Meszczerskiego zdolne jest spełnić misję pojednania z narodem ruskim niejednego z polskich czytelników, bo niepodobna czytając je nie pokochać tego cierpliwie plującego ludu, jego dobrego, zapominającego zło serca, — nieprzyjąć tę jego błogą nadzieję w wielką przyszłość, której jutrzienka za błysła już nad Wołgą i w naturalnym porządku musi zabłysnąć i nad jej siostrą Wisłą... oby dał Bóg jak najprędzej.

* (Śnieg). Dziś rano pierwszy raz u nas w Warszawie spadł śnieg. Padał on blisko przez trzy kwadransy, lecz zaraz stopniał.

* (Wieczór muzyczny). Przypominamy, że pojutrze w poniedziałek, jak donosiliśmy, odbędzie się

wieczór muzyczny w resursie obywatelskiej dla jej członków i wprowadzonych przez nich gości. Program tego wieczoru zamieszczamy pod właściwą rubryką.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, Józefa Tomczycka, żona ślusarza, lat 59 licząca, pod Nr. 1271 zamieszkała, idąc po schodach potknęła się, a upadłszy złamała sobie zebra. Na kuracji pozostaje w swoim mieszkaniu.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie*.

Za talar wczoraj rs. 1 kop. 8 dziś rsr. 1 kop. 8.
Za frank „ „ 29 „ „ 29.
Za złoty reń. „ „ 64 „ „ 63.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Eksploatacja złota) na gruntach skarbowych i prywatnych idzie pomyslnie; kompania pp. Butin, jak donosi korespondent do *Birż. Wied.* z Nerczyńska, przemywa dziennie po 30 funtów, wartości 7,500 rs. (*) Tak korzystna eksploatacja zmusza właściciela nie szczędzić żadnych ofiar dla zaopatrzenia swego przedsiębiorstwa we wszelkie potrzeby. Na gruntach pp. Butin zagospodarowanie i zapasy żywności są wzorowe; wszystkiego podostatkiem, nawet do zbytku, wszystko jest urządzone na wielką skalę, rozsądnie, trwale... dla tego też dobywanie kruszcu idzie tak pomyslnie.

* (Ślady czarnego marmuru na Wołyniu). Pan Osowski pisze w gazecie miejscowej: „Zwiedzając różne okolice powiatów ostrogskiego i dubieńskiego, widziałem wiele budowl starożytnych ozdobionych wewnątrz sztukaterjami z czarnego marmuru. Między innymi marmur ten znajduje się w ruinach kościoła pojezuickiego w Ostrogu, gdzie wyrobione są z niego ozdoby na ścianie bocznego ołtarza prawej strony. Takież marmur w wielkiej ilości i w ogromnych bryłach sześciennych i innego kształtu złożony jest w podwórzu klasztoru dermańskiego, gdzie leży bez żadnego użytku; atoli zdaje się że marmur ten wyjęty został z jakiegoś rozebranego starego gmachu. W innych miejscach gubernji takiego marmuru nie widziałem. Okoliczność ta, obok wielkości brył, każe domyślać się, że marmur ten przywieziony był zapewne z pobliskich okolic; w przeciwnym bowiem razie zdaje się niepodobnym do przepuszczenia, aby w odległej starożytności, obok trudniejszego w stosunku do dzisiejszego stanu komunikacji, takie wielkie bryły mogły być sprowadzane z odległych okolic. Bardzo naturalnie że do dalekich transportów zmniejszany był ciężar brył przez obciosanie takowych. Ztąd można wnosić, że prawdopodobnie pokłady tego marmuru w starożytności znane były w granicach gubernji wołyńskiej, gdziekolwiek w dubieńskim, ostrogskim lub w sąsiednich powiatach. Badania moje w tych miejscowościach nie doprowadziły do wykrycia z kądy dobywany i przywożony był ten marmur. Do wyjaśnienia tej kwestji posłużyłoby przejrzanie dawnych archiwów, w których zapewne znajdują się jakiegokolwiek wskazówki o miejscu dobywania tego marmuru.

* (Umowa ziemstwa charkowskiego). *Dzien. gubernji Chark.* pisze: „Deputacja ziemska, jak wiadomo, odłożyła do czasu zebrania się zgromadzenia gubernjalnego ogłoszenie sprawozdania swego, obejmującego umowę zawartą z p. Polakowem. Z relacji urzędu gubernjalnego okazuje się, że umowa ta dotyczy fiarowanych ziemstwu przez p. Polakowa 300,000 rub. sr. Zgromadzenie nie wydało dotąd w tym przedmiocie decyzji i przesłało pomaienioną relacją komisji redakcyjnej do wniosków.

* (Projekt założenia wielkiej fabryki maszyn). *Golos* pisze: W tych dniach przybył do Petersburga główny członek znakomitego domu handlowego francuzkiego Cayle i comp., syn założyciela tegoż domu p. Cayle. Słychać, że ten reprezentant pomiennej firmy przybył do Rosji w interesie urzędzenia tu obszernego zakładu mechanicznego, mającego zaopatrywać koleje żelazne ruskie w lokomotywy, szyny i wszelkie wyroby żelazne. Zakład ten pp. Cayle i comp. zamierzają wnieść w południowej Rosji, w bliskości gór Uralu i morza Czarnego, w kolosalnych rozmiarach. Jeżeli przedsięwzięcie to zostanie dokonane, wtedy obok istniejących u nas mechanicznych zakładów pp. Putilowa, Struwego, Wajnensa i innych, można się będzie spodziewać, że Rosja niebawem nie będzie zmuszona sprowadzać obcych wyrobów żelaznych, a posiadając własne huty żelazne, zaopatrywać będzie temi wyrobami zachodnią Europę.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 4 listopada (23 października)*. Dekret ministra Ortiza ministra sprawiedliwości, odracza wszelkie nominacje, zmiany i odwołania poczynione

(*) Pud złota, za potrąceniem wszelkich wydatków, czyni 10,000 rs.

przez junty w składzie notariuszów, pisarzy i prokuratorów przy trybunałach. Drugi dekret znosi osobny trybunał do spraw wojskowych, którego atrybucja oddana została w ręce najwyższego trybunału. Rozkaz p. Figuarola do gubernatora prowincji Leon upoważnia go do wzięcia z spichrzów rządowych zboża dla rozdzielania go pomiędzy potrzebujących rolników. Dekret ministra osad znosi cło na w. Kubie, Porto Rico i wyspach filipińskich od materiałów nadchodzących z zagranicy, a przeznaczonych do robót użytku publicznego, jako to kolei żelaznych, dróg zwyczajnych i kanałów. Dekret jeden zatwierdza dobroczynne stowarzyszenia kobiet i wzywa gubernatorów prowincji do zachęcania do tworzenia podobnych nowych stowarzyszeń, jako też do utworzenia stowarzyszeń dobroczynnych mężczyzn. Żadne z tych towarzystw nie będzie mogło zależeć od jakiegokolwiek władcy kraju zagranicznego. (*Cor. Hav. Bul.*)

* Zapowiedziane na 3-go listopada ogłoszenie prawa o zwolnieniu kortexów ustawodawczych, natrafiło jak się zdaje w ostatniej chwili na przeszkodę, telegramy bowiem nie donoszą jeszcze nic w tym względzie; bardzo przeto być może, iż zwłoka ta spowodowana została ruchem stronnictw, o którym donosi *Ind. belge* i który miał przeniknąć aż do sfer rządowych. (*Nordd. A. Z.*)

* Do *Ajencji Havas* piszą z Madrytu pod datą 1-go listopada: „Liczne zgromadzenia, które przewódcy stronnictwa demokratycznego odbyli w ciągu dwóch ostatnich dni, spowodowały jedynie rozdwojenia w tem stronnictwie. W chwili obecnej, monarchiści i republikanie stronnictwa demokratycznego podzielili się na dwa obozy, z których każdy wywiesza swój własny sztandar. Lecz rozdwojenie to nie jest jeszcze urzędowe; robione są od wczorajszego wieczoru wielkie usiłowania dla przeszkodzenia zupełnie rozdwojeniu, i bardzo być może, że się to powiedzie. Podczas gdy demokraci tracą w ten sposób czas na rozprawach, czyści republikanie stają się coraz czynniejszymi i bardziej przedsiębiorczymi. Zawijają oni wszędzie stosunki i komiteta, zakładają dzienniki, prowadzą ożywioną korespondencję ze swymi stronnikami na prowincji, organizują zgromadzenia, kluby, słowem, rozwijają taką samą działalność, jak za pierwszych dni rewolucji. Jeżeli stronnictwo rojalistowskie przestrzegać będzie jeszcze przez jakiś czas postawę niezdecydowaną, jaką zachowywało dotąd, w takim razie stronnictwo republikańskie uzyska niewątpliwie dostateczną podstawę dla rozproszenia wątpliwości co do rozwiązania kwestji rządu. Tak daleko nie zaszło jeszcze obecnie, i sądzę, że rojaliści mają dotąd największe szanse, pomimo, iż utracili już niektóre korzyści. P. Orense, margr. d'Albeida, jakkolwiek nieobecny w Madrycie, nie przestaje być przewodcą stronnictwa federalistyczno-republikańskiego. Klub, który on założył w Madrycie, odbywa regularnie co niedziela posiedzenia w cyrku Price. Posiedzenia te bywają po większej części bardzo spokojne, pomimo, iż rozwijane są na nich często idee jak najbardziej radykalne co do wszelkich kwestji, lecz zgromadzenie odznacza się tolerancją, nawet wówczas, gdy jego idee są potępiane. W chwili, w której piszę te wyrazy, zgromadzili się studenci na uroczystość otwarcia kursów uniwersyteckich na rok 186°/₆₀, i instalacji nowego rektora p. Fernando de Castro. Jenerał margr. Novaliches wyszedł szczęśliwie z przesilenia niebezpiecznego, jakie zaszło w jego chorobie; stan jego zdrowia jest obecnie zadowalniający. Jest nadzieja, że odzyska on mowę, pomimo iż musiano mu uciąć część języka.”

* Z Lizbony piszą pod datą 29-go października do madryckiej *Correspondencia*: „Pogłoski o kandydaturze króla don Fernanda do tronu hiszpańskiego, obiegają obecnie bardziej niż kiedykolwiek. Z drugiej zaś strony zapewniają, że król miał powiedzieć: „Wolałbym zebrać na chleb codzienny w Portugalji, niż przyjąć koronę i berto Hiszpanji”.

* Podług wiadomości z Paryża, młody infant don Carlos, uorganizował już tam swój dwór. Radcami tajnymi tego dworu są na teraz: Carlos de Algarra y Saavedra (poprzednio pułkownik, obecnie zaś komisarz i dzierżawca obwieszczeń dzienników hiszpańskich) i Pablo Morales. Saavedra przybrał tytuł prezesa ministrów. Dwór militarny pretendenta składa się nateraz z dwóch oficerów ordynansowych, którymi są: syn margrabiego Montelo i Calderon, b. adjutant księcia Ossuna. Obowiązki szambelanów pełnią pp. Hineshora i Haeckeren. Infant don Carlos daje często wieczory, na które zaprasza swych stronników. Na jednym z takich wieczorów wydarzyła się scena, mająca interes o tyle, że świadczy, iż don Carlos ma wielkie nadzieje osiągnięcia tronu hiszpańskiego. W chwili, gdy infant wchodził do salonu, jakiś chłopiec grał marsza koronacyjnego hiszpańskiego. In-

fant okazał wielkie wzruszenie, zbliżył się do chłopca, uściskał go i przyrzekł, że mieć będzie o nim staranie, jak skoro wstąpi na tron swych ojców.

* W przedmiocie zamiarów polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych, pismo hiszpańskie *Epoca* podaje ważną wiadomość, że dnia 1-go listopada wyładowała w Santander komisja rządu waszyngtońskiego, mająca na celu wejść z rządem tymczasowym w układy w przedmiocie wyspy Kuby. Mogłoby to mieć wprawdzie takie jedynie znaczenie, że chodzi o porozumienie się co do warunków ewentualnego odstąpienia tej wyspy na rzecz Stanów Zjednoczonych. Liczne atoli powody każą powątpiewać o prawdziwie tej wiadomości i o wnioskach, jakie są z tą wyprawą związane. Jenerał Dulce, mianowany jenerał-gubernatorem wyspy Kuby, nie wyjechał jeszcze wprawdzie na to stanowisko, a to z powodu choroby; lecz powiadają, że otrzyma on w chwili wyjazdu należyte pełnomocnictwo dla zaprowadzenia tam praw i władz odpowiednich instytucjom hiszpańskim, dla podziału wyspy Kuby na trzy prowincje, dla utrwalenia tam wolności prasy i dla usunięcia wszystkich nienawistnych instytucji poprzedniego rządu. Rząd przeto hiszpański zamierza przejednać umysły na wyspie Kubie zapomocą ustępstw liberalnych. Takie postępowanie rządu nie świadczy bynajmniej o zamiarze odstąpienia wyspy. Co się tyczy położenia rzeczy na wyspie Kubie, wiadomości są sprzeczne. Podług jednych, powstanie zostało tam przytłumione; lecz w sprzeczności z tem *Newyork Herald* donosi, że powstanie we wschodniej części wyspy Kuby wzmagają się i że liczba powstańców wynosi już 6,000 ludzi. Z obu tych wiadomości zdaje się okazywać, że to, co donosił niedawno telegram zaatlantycki z Hawany, że obawiają się tam powszechnego powstania na korzyść ustanowienia na wyspie Kubie niezawisłej rzecypolitej, jest w każdym razie przesadzone. (*Nordd. A. Z.*)

* *La Fr.* z d. 4 listopada pisze: Rewolucja hiszpańska straciła stanowczo łaskę dziennika *Siecle*. Dziennik ten bardzo jest niezadowolniony. Czyż bowiem jeden z członków rządu nie ośmielił się niedawno wyrzec przed deputacją studentów madryckich, że „jedność religijna jest największą sławą Hiszpanji”, i że „Hiszpanja powinna trzymać się tolerancji w kwestjach religijnych?” Zdanie to osobiste mogło być przypisane przez *Siecle* słabości indywidualnej, i dziennik demokratyczny byłby z pewnością znalazł niejaką pociechę w swoim niezadowoleniu w fantazji stronnictwa republikańskiego, które mianowało np. Juareza, Mazziniego, Garibaldego, Wiktora Hugo, Feliksa Pyat i Ledru Rollina członkami honorowemi stronnictwa republikańskiego w Barcelonie. Ale jak przebaczyć dekretowi przepisującemu prawo o zgromadzeniu i zamykającemu bezpośrednio kluby? *Siecle* szczyli się tem, że nie uznaje niebezpieczeństwa w prawie o zgromadzeniach nieograniczonych tysięcy robotników opuszczających codziennie zakłady przemysłowe i próżnujących na dziedzińcach muncypalności gdzie na rachunek dwóch franków zapłaty dziennej grają sobie w karty; co kosztuje tygodniowo miasto 15,000 fr. Srodki energiczne rządu wydają się także temu dziennikowi za proste naruszenie prawa o zgromadzeniach bez przeszkody. Spodziewać się należy, że niezadowolnienie dzienników demokratycznych nie powstrzyma rządu tymczasowego na rozsądnej drodze, na którą wszedł. Zdrowo myśląca część narodu podtrzyma go w tym przedsięwzięciu. Muncypalność madrycka dowiodła tego zresztą dostatecznie, postanowiwszy jednego dnia, z wyjątkiem jednego głosu nie brać wcale pod rozwagę propozycji rządu, przemawiających za monarchją konstytucyjną. Odgadnięto, że sprawa propozycji ma co innego na myśli. — Wiadomości prywatne z Madrytu donoszą o niepewności co do terminu zwolnienia kolegów na jeneralne wybory deputowanych do kortexów ustawodawczych. Opinia publiczna w Hiszpanji zajmuje się tem opóźnieniem i obawia się, że rząd tymczasowy nie przystąpi nawet w grudniu do spełnienia tego wielkiego zadania politycznego.

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Mowy barona Beusta. — Izba deputowanych). *Wiedeń, 3 listopada*. Dzisiejsze pisma poranne potwierdzają wiadomość o rozszlaniu noty okólnikowej dla sprostowania szczegółów podanych przez gazety co do oświadczeń kanclerza państwa w komisji militarnej; zdaje się atoli, że całkowita osnowa tej noty okólnikowej nie została zakomunikowaną żadnemu z pism; z zaspokojeniem przeto ciekawości w tym względzie czekać należy, aż księga czerwona zostanie złożoną w delegacjach. — Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, minister spraw wewnętrznych Giskra, odpowiedział na interpelację deputowanych galicyjskich co do podzia-

łu administracyjnego Galicji na siedm wielkich okręgów. Oświadczenie złożone przez ministra spraw wewnętrznych, jest bardzo obszerne, lecz dość jest nadmienić, że Dr. Giskra odmawia bardzo wyraźnie temu podziałowi wszelkiego znaczenia politycznego. Prześiębiorąc ten środek, rząd nie miał na myśli nic innego, jak tylko ułatwienie i przyspieszenie administracji w interesie administrowanych, koszta zaś, spowodowane tym podziałem, są tak nieznaczące (ogółem tylko 6,400 guldenów), że są prawie żadne w porównaniu z korzyściami, jakie przedstawia nowy podział. Zresztą minister, w obec uwag ze strony interpelujących, wynurzył przekonanie, że do podobnych rozporządzeń, jakie wydane zostały co do Galicji, rząd upoważniony jest nie wyjątkowo, lecz legalnie w każdym czasie, dla uzasadnienia zaś tego przekonania, powołał się na samo prawo, z którego odczytał stosowne ustępy. W dalszym ciągu posiedzenia, izba przyjęła bez rozpraw prawo w przedmiocie zmian w ustawie banku narodowego, i przystąpiła następnie do rozpraw ogólnych nad projektem w przedmiocie „atrybucji czasowych i miejscowych wyjątków od praw obowiązujących”. Przeciw temu projektowi rządu przemawiał jeden tylko mówca, mianowicie deputowany krajński Swietec, który wynurzył obawę, że przyjęcie tego projektu spowoduje, iż prawa zasadnicze mogą stać się złudnemi. Następnie mówca dał obszerny pogląd na położenie słowian w Austrii, równouprawnienie których, zapewnione im w prawach zasadniczych, nie stało się na praktyce w żadnej jeszcze prowincji ich udziałem, i żądał w końcu, ażeby uchwała co do powyższego projektu rządowego odroczonej została do chwili, w której nowe prawo karne i nowe postępowanie karne z sądami przysięgłych, przywiezione zostaną do skutku na drodze konstytucyjnej. Lecz wniosek ten nie znalazł dostatecznego poparcia, tak iż pomieniony projekt rządowy zostanie bezwątpienia przyjęty z niektórymi niewielkiej wagi zmianami. (*Nordd. A. Z.*)

* (Księga czerwona), która złożoną zostanie mającym zgromadzić się wkrótce delegacjom, obejmuje korespondencję wspólnego ministerstwa spraw zagranicznych za okres czasu od początku stycznia do końca października r. b. Jest to przeto dalszy ciąg księgi czerwonej N° 1, która obejmowała taką korespondencję od listopada 1866 roku, t. j. od chwili objęcia obowiązków przez barona Beusta, do końca 1867 roku. Poprzedni system porządku materij, utrzymany także został w księdze czerwonej N° 2; zbiór dokumentów poprzedzony jest wstępem, obejmującym pogląd ogólny. Wstęp i zbiór dokumentów dzielą się na trzy rozdziały, dotyczące spraw niemieckich, włoskich i wschodnich, wraz z aneksjami. Właściwa depesza okólnikowa barona Beusta do posłów austriacko-węgierskich za granicą, ma za przedmiot ustawę grudniową, i informuje ich, respective zaś rządu zagraniczne, o niezbędności i doniosłości pojednania z Węgrami, o charakterze, znaczeniu i głównych zasadach instytucji konstytucyjnych w krajach austriacko-węgierskich. Rozdział włoski składa się po większej części z dokumentów dotyczących układów z Rzymem w przedmiocie praw wyznaniowych, uchwalonych przez wiedeńską radę państwa. Powiadają, że z dokumentów tych okazuje się, iż sposób zapatrywania się rządu cesarsko-królewskiego był taki, iż w interesie tak państwowym jak i kościelnym, stosowniej byłoby nie tylko zmodyfikować konkordat z r. 1855, lecz nawet (za pomocą obustronnego traktatu) znieść takowy zupełnie. Księga czerwona N° 2 nie ma wcale działu handlowo-politycznego, jaki znajdował się w księdze czerwonej N° 1. Opuszczenie tego działu ma na celu wykazanie, że handel i gospodarstwo narodowe, jakkolwiek ich interesa reprezentowane są na zewnątrz przez wspólnego ministra spraw zagranicznych, pomimo to nie są wcale sprawami wspólnemi. (*Nordd. A. Z.*)

* (Kwestja narodowości). Z Pes tu donoszą pod datą 3-go listopada: deputowani rumuńscy i serbscy odbyli w mieszkaniu Czernowica konferencję, na której postanowili, odrzucić projekt większości komisji roztrząsającej kwestję narodowości i przyjąć wniosek mniejszości. W razie gdyby żadne stronnictwo w sejmie węgierskim nie głosowało za tym ostatnim wnioskiem, serbowie i rumuni opuszczą salę posiedzeń. Przeciwnym tej uchwały był tylko Balmiri. Po południu, wszystkie sekcje sejmu węgierskiego naradzały się do godziny 2-jej. Kwestja narodowości wywołała nadzwyczaj ożywione rozprawy. Deputowani rumuńscy i serbscy występowali energicznie i rzeciw projektowi większości, i oświadczyli, że byłoby to dla nich hańbą i że honor ich nie pozwala pozostawać dłużej w izbie deputowanych. Dwie sekcje wzięły pod rozwagę kwestję, czy niezbędnem jest zredagowanie prawa o narodowościach, lub też przy

uregulowaniu municypiów, włączenie gwarancji do projektu do prawa. Serbowie i rumuni obstają za tym ostatnim trybem i opuścili salę posiedzeń, jak skoro postanowieniem zostało, że w razie odrzucenia przez komitet centralny wniosku komisji, takowy ma być roztrząsany w sejmie. Serbowie i rumuni złożą prawdopodobnie swe mandata, jeżeli izba deputowanych weźmie sprawozdanie komisji za podstawę swych obrad. (Nordd. A. Z.)

* (Kwestja m. Rje ki). Podług gazety *Nowi Pozor*, obiega pogłoska, że hr. Andrassy namawiał deputowanych z m. Rje ki (Fiume), ażeby porozumie li się z chorwatami, to jest, jak dodaje *Nowi Pozor*, z p. Żuwiczem (znanym chorwatą zmadjaryzowanym), i że mówi on bardzo nieprzychylnie o demonstracjach, które miały miejsce. Deputowani usiłują osłabić wrażenie, jakie demonstracje te wywarły, lecz w szynkach i kawiarniach są one przedstawiane w całkiem innym świetle.

Prusy i Niemcy.

* (Hr. Bismarck). *Neue fr. Presse* podaje o stanie zdrowia hr. Bismarcka niektóre szczegóły, chcąc zapewne wywołać napowrót pogłoskę, której już zaprzeczono o zupełnym wycofaniu się wkrótce kanclerza związku północno-niemieckiego. Dziennik wiedeński powiada najprzód, iż polepszanie się od czasu do czasu zdrowia p. Bismarcka, jest tylko chwilowe, i że od sześciu miesięcy nie było ono nigdy długotrwałe; najmniejsza, trochę przydłuższa praca umysłowa, sprowadza wstrząśnienia, a przez nawal prac, osłabił się widocznie system nerwowy chorego. Kanclerz oswaja się też coraz bardziej z myślą, powiada dziennik wiedeński, zupełnego wycofania się ze sfery politycznej, tem więcej, że w Varzin, otoczonym ogromnymi lasami z wielką ilością dzikiej zwierzyny i obszernymi polami, przydatnymi do wszelkiego rodzaju prac agronomicznych, znalazł on rezydencję odpowiednią pod każdym względem jego upodobaniu „do polowania, gospodarstwa wiejskiego i wygodnego życia.” Twórca tych wiadomości objaśnia, że ostatni ten szczegół wydać się może paradoksalnym, ale jest on jednak prawdziwym. Objasnienie to było z pewnością potrzebne. Minister z pod Sadowy, przekształcając dawny związek niemieckiego i tyłu innych, dawniejszych jeszcze rzeczy, wynalazca polityki „ognia i miecza,” miałby być zwolennikiem „wygodnego życia!” Któżby o tem sądził! I zresztą kto uwierzy w to, pomimo zapewnień korespondenta *Neue fr. Presse*? W innym zwrocie swego listu korespondent zapewnia, że p. Bismarck jest zawsze „pełen ambicji.” Ale jakże pogodzić tę ambicję ministra pruskiego z przypisywanem mu z drugiej strony wyłączeniem upodobaniem do polowania, gospodarstwa wiejskiego i wygodnego życia? Czyżby to miało oznaczać, że ambicja tego znakomitego dyplomaty przeniosła się z sfer wyższych polityki w skromniejsze sfery sztuki myśliwskiej albo też nauki agronomicznej, i że tenże polując za zwierzyną i uprawiając swoje pola okaże ten sam zapał, jaki niedawno okazał detronizując królów i powiększając swój kraj? Ale wśród takiej czynności gdzie pozostało miejsce dla „wygodnego życia,” do którego dawny major kirasjerów, a dziś generał kawalerji czuć ma takie niezwykle upodobanie? W ogóle mówiąc, wiadomości *Neue fr. Presse* o stanie zdrowia p. Bismarcka, jak to dowiedziano, zasługują pod wielką względami na sprostowanie, i niepodobna uwierzyć w wiarygodność takich informacji, którym uroczycie już zaprzeczono. (Nord).

Francja.

* (Odjazd ambasadorów). *Paryż, 4 listopada*. P. de Malaret, ambasador francuzki przy dworze króla Wiktora Emanuela, opuści Paryż w przyszłą środę lub w czwartek i uda się na swoją posiadłość do Florencji. P. Benedetti, ambasador w Berlinie, znajdując się od trzech blisko miesięcy na urlopie, powróci na swoją posiadłość z początkiem przyszłego tygodnia. (La Fr.)

* (Nędza w Algierji). We Francji panuje znowu wielka obawa co do położenia Algierji. Obawiają się tam większego jeszcze głodu, niż ten, który panował zeszłej zimy. Gubernator algierski, marszałek Mac-Mahon, miał w wyższej radzie zarządzającej tej kolonji mówę, w której usiłował zmniejszyć obawy. Pisma paryżkie zaznaczają to oświadczenie, co im nie przeszkadza atoli żywić nadal obawy (Nordd. A. Z.).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Stronnictwo młodo-tureckie). Wiadomości o wielkim jakoby spisku, wymierzonym przez stronnictwo młodo-tureckie przeciw sułtanowi, zredukowały się, jak wiadomo, do bardzo małych rozmiarów. *Neue fr. Presse* ogłasza obecnie list Zia-beja, prezesa komitetu stronnictwa młodo-tureckiego. Zia-

bej korzysta z tej sposobności, ażeby oświadczyć w obszernym liście co do celów pomienionego stronnictwa i co do sposobu, w jaki takowe mają być przewidziane do skutku. Główną osnowę listu stanowią właściwie liczne zarzutyrobione systemowi panującemu teraz w Turcji, który atoli stronnictwo młodo-tureckie spodziewa się usunąć jedynie na drodze agitacji legalnej. Wiadomo, że nie należy robić sobie iluzji co do rozmiarów tego stronnictwa, złożonego z kilku tylko osobistości. (Nordd. A. Z.).

Anglja.

* (Zmiana gabinetu). Z tamtej strony Manszy obliczają już dni gabinetu Dizraelego. Spodziewają się, że przy końcu listopada p. Gladstone nie tylko powróci do władzy, ale powróci do niej poparty dość silną i dość rozsądną większością, która pozwoli mu wprowadzić w wykonanie projektowane przez niego naglące reformy. (La Fr.)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 1 listopada (*).

Mapa Europy. — O ruinach Kartaginy. — Sprawy hiszpańskie i Izabella II. — Maszynka. — Pałac sprawiedliwości. — Kara. — Pani Ratazzi.

Rząd wydał wojenną mapę Europy, na dowód, że powiększenie się Prus, nie zmieniło politycznej równowagi względem Francji. Gdyby cesarzewicz ożenił się z córką księcia następcy tronu pruskiego, to może Francja odniosłaby korzyść z bitwy pod Sadową.

Monitor zamieszcza znakomite artykuły o ruinach Kartaginy, na które zwracam waszą uwagę.

W Hiszpanji oczekują na kortezy, mające ustanowić nowy rząd. Demokraci napastują gabinet za wyrażone przezeń zdanie o przyszłym kształcie rządu. Pierwsze Stany Zjednoczone uznały rewolucję.

Była królowa Izabella najęła na polach elizejskich dwa wielkie domy pod Nr. 26 i 28; dopóki ich nie umebliują, będzie mieszkała w hotelu na placu Palais-Royal. Spodziewają się jej w Paryżu 6-go b. m.

Zdaje się, iż od dawna należało wynaleść maszynkę do nawlekania nici w igły, bez straty czasu i psucia oka. Maszynka ta nakoniec ukazała się w kształcie igielnika i sprzedaje się po franku za sztukę.

Pałac sprawiedliwości został otwarty, a jego sale przypominają Triauon; czy nie lepiej było oddać złotą sufitów ubogim i nieszczęśliwym, którzy w tym pałacu będą sądzić?

P. Wallise został skazany na 2 miesiące więzienia i 2,000 fr. kary, za artykuł o 2-m. grudnia w *Courrier de l'Interieur*.

Pani Ratazzi zabawiła miesiąc w Paryżu i powróciła do Florencji.

Neapol, 29 października.

Fałszywy krok radykalnych. — Sprawa kolei żelaznych. — Nowa demonstracja studentów. — Teatr San Carlo.

Trzy miasta nadbrzeżne nad naszą zatoką: Castellamare, Puzzuoli i Torre Annunziata podpisały umowę z stowarzyszeniem neapolitańskim w przedmiocie budowy basenów do naprawy statków i warsztatów okrętowych, których brakuwało tym miastom, a których potrzeba dawała okućwać wzrastającą pomyślność portów. Miasta i wsie naszego wybrzeża odznaczają się czynnością. Wioski liczące do 4,000 mieszkańców, a nie posiadające zasobów, są w stanie corocznie spuszczać na wodę po 4 do 5-u statków, objętości po 700 do 800 beczek, które natychmiast wypływają na Wschód lub do Ameryki. Łatwo zrozumieć, jak ludności chodzi o polepszenie warsztatów. Tymczasem przez stronnicy opozycję dwóch czy trzech członków radykalnych rady miejskiej w Puzzuoli, chciało pod blachami pozorami przeszkodzić wspomnianej umowie, dla tego, że ją zawarł syndyk należący do przeciwnego stronnictwa. Na wieść o tem, rozdrażniona ludność masą stała się do sali rady podczas rozbiórki projektu, a groźba jej postawa skłoniła radykalnych do zaniechania swego zamiaru. Pomimo tego, władze zażądały wojska z Neapolu, aby rozwinięciem siły uprzedzić wybuchy gniewu, dające się spostrzegać pośród ludu.

Minister robot nieszczęśliwie postąpił w sprawie dwóch odnog kolei żelaznej w naszej prowincji, zaniechując budowy dla przyjęcia w pomoc kompanji kolei żelaznych południowych. To ustępstwo sprawiło najgorsze u nas wrażenie, i wszyscy deputowani południowi, jednozgodnie zamierzają interpelować tego ministra po otwarciu parlamentu, w celu udzielenia mu wotum nagany za podpisanie takiej umowy, która w ten sposób stałaby się nieważną. Minister wprawdzie, za pomocą półurzędowych dzienników oświadcza, iż rząd nie porzucił zamiaru zbudowania tych dwóch odnog kolei żelaznej, lecz postanowił d-

konać to swoim kosztem. Lecz choćby mu nie brakło dobrej woli, skąd weźmie 50 milionów fr. na to przedsięwzięcie. I na ten raz rząd centralny nie zwrócił uwagi na potrzeby ludności naszej prowincji, czem mocno ją sobie naraża.

Z powodu rocznicy objęcia steru rządu przez gabinet Menabrea, studenci usiłowali zrobić demonstrację, lecz gdyby o niej nie wspomnieli jeden z dzienników ultra-demokratycznych, niktby tu o niej nie wiedział. Z kawiarni Salvi, gdzie zbierają się zwykle studenci pierwszego kursu, podnieceni mówą jednego z nich przeciwko obecnemu gabinetowi, wyszli oni na ulicę Toledo z okrzykiem: „precz z Menabrea, śmierć Menabremu!” lecz na wezwanie patrolu karabinierów, rozeszli się najspokojniej do domów, nie zrobiwszy i stu kroków.

W teatrze San Carlo sezon tak źle się rozpoczął, że rada miejska, pospieszyła oddać ten teatr pewnemu impresario z zapomogą 450,000 franków.

G. P.

Kilka szczegółów o stowarzyszeniach spożywczych (die Consumvereine).

(p. J. Stat)

I.

„W naturze, powiada Carey *), im doskonalszym jest ustroj, im ściślejsze w niem podporządkowanie, tem dokładniejszą jest harmonja, tem widoczniejszą niezależność pojedynczych części. Rozbij np. płite węgla kamiennego, każda oddzielona cząstka, posiadając będzie wszystkie przymioty całości. Rozetnij polipa na kilkanaście części — w [każdej z nich dostrzeżemy też samą żyjącą jednostkę. Przy podobnem rozczłakowaniu, człowiek jako indywidualum, zamienią się w proch tylko. Otóż ty co dostrzegamy w przejawach natury, winno się stosować do pewnych danych społeczności. Wzajemna niezależność indywidualów wzmacnia się tylko w miarę rozwijania się, organizacji społecznej. Czyż najbieglejszy rachmistrz potrafi obrachować np. jaki koszt wypadnie dla każdego ze stu tysięcy ludzi za odczytanie jednego numeru gazety! Podzielność nie niszczyca indywidualum leży jak widzimy w naturze dobrych urządzeń.”

„W naturze, rozumuje dalej p. Carey, im dokładniejsze jest zespolenie podporządkowania i niezależności cząstek, tem większą jest siła całości, tem bardziej absolutne państwo jej nad samą sobą; kamień odrywający się od swego łóżyska, powoduje się tylko siłą; ptak już z pewną świadomością albo się wznosi w powietrze lub pływa po wodach; pies słucha swego pana ale pan tylko rządzi sobą i tem co go otacza. Człowiek zdrowy u którego wszystkie części ulegają wpływowi woli pochodzącej z czynności mózgu, sam przez się postanawia aza! ma wyjść z domu lub też w niem pozostać — gdy przeciwnie, człowiek chory zmuszonym jest pozostać w mieszkaniu. Te uwagi stosują się do dobrze przeprowadzonych i rozwiniętych organizacji społecznych. Prowadzenie jej (t. j. społeczności) nad samą sobą, wytwarza się i utrwała z niezawisłości pojedynczych jej cząstek — a niezawisłość znowóż tem jest dokładniejszą im bardziej się doskonalą sama społeczność, podporządkowanie której indywidualum jest pierwszym i najistotniejszym znakiem postępu.”

„Tym sposobem ustroj i podporządkowanie, stowarzyszenie i indywidualność, odpowiedzialność i wolność idą obok siebie. W człowieku mózg pełni obowiązki regulatora czynności całego systematu. Skoro panuje w naturze obowiązek rządzenia, tem samem wynika i obowiązek słuchania.”

Powyższe wywody znakomitego przedstawiciela nauk społecznych, winny służyć za odpowiedź dla tych wszystkich, którzy zadają sobie pytanie — dla czego w ostatnich 20 latach, stowarzyszenia stały się celem i środkiem dla uniknięcia wszystkich ekonomicznych kłopotów. Społeczeństwo kształci się, idzie naprzód, szuka dla siebie dogodniejszej formy, w którą wlewa bieżącą ideę, potrzebę, — wykrywa tę formę w samej że naturze, podporządkowuje się jej, zyskuje ulżenia swoich codziennych potrzeb. *Unus pro omnis* i odwrotnie, jest zasadą wszelkich ekonomicznych siótek.

II.

Kraj, który wydał Bakona, sir Roberta Owena, Tomasza Szmita, Buckle i Milla, wydać też musiał i stowarzyszenie znane pod nazwiskiem „sprawiedliwych pionierów (Equitables pioniers) w Roschdal w hrabstwie Lancaster, miasteczku złożonym zaledwo z 15 tysięcy mieszkańców, lecz korzystnie bo o kilka mil leżącym od Manchester na zbiegu kolei żelaznych krzyżujących się w tem miejscu na wszyst-

*) Carey. Principes de la science sociale. Tom 3 karta 462, 464, 467.

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew*.

W i d o w i s k a.

kie strony. Założenie pierwszej spółki robotników w Anglii przypisują Danielowi Defo autorowi Robinsona-Kruzoa około 1691 r. Pierwszy bil regulujący te stowarzyszenia wydany był w r. 1793 a w r. 1855 dopełnionym. Od tegoż czasu około 300,000 asocjacji tworzyło się i zniknęło, w obecnej chwili egzystuje ich około 20,000, a członków 2,500,500. Kapitał obrotowy wynosi 67 milionów talarów. Z takiej dojrzałości ekonomicznej, jak utrzymuje niemiecki pisarz E. Pfeifer, z którego szczegóły te czerpiemy (die Consumvereine, Stuttgart 1866). Każdy dziesiąty mieszkaniec Anglii jest członkiem jawnego stowarzyszenia, gdy w Belgii ten stosunek wypada jak 1 do 64, we Francji 1 do 72, w Niemczech 1 do 100.

W Toad-Lenie jako w głównym punkcie działalności Raschdalskich pionierów, gdzie się znajduje centralne ich biuro i biblioteka, przedewszystkiem uderza zwiędzającego napis na sklepach i oknach „Equitable pionners cooperative-stores.”

W składzie towarów kolonialnych widzieć można i wszystkie inne pod ten rodzaj podchodzące. Obok rzędu sklepów w Toad-Lenie, stowarzyszenie posiada jeszcze w różnych miejscowościach 8 składów, a roczny w nich obrót wynosi 800,000 talarów.

Sklep z przedmiotami galanteryjnymi, po prostu blokowanym jest przez kupujących, taki tu dobry wybór przedmiotów handlu, poczynając od krynoliny aż do kwiatów sztucznych, od dywanów do prostego perkaliku. Nic nie jest wystawionem w oknach na działanie kurzu i słońca. Sprzedający, nigdy nie zachwalają towaru i nie używają dla zachęcenia zwykłych kramarskich wybiegów. W 3 ch sklepach obuwia w ostatnim roku sprzedano za 21,000 talarów. W magazynie ubrania, można dostać najmodniejsze stroje. Administracja zwraca uwagę na trwałość i nosistość materiału.

W Toad-Lenie urządzoną jest dla członków sala, w której o każdej porze poobiedniej może czytać najpopularniejsze angielskie dzienniki. Są tu stoliki do szachów i arcab, ale żadnego do kart. Biblioteka obejmuje 5,000 tomów treści poważnej i pouczającej; 2 1/2% z zysków stosownie do ustawy stowarzyszenia, wydzielają się na cele pedagogiczne. W ostatnim roku, procent ów wynosił do 2,000 talarów za które nabyto różne naukowe pomoce.

P. Rekle, który osobiście zwiędzał Ruschdale (Revue Germanique 1863) przytacza, że bywały wypadki, iż członkowie od swych udziałów otrzymywali po 12% i więcej, tak, że kupujący np. za 25 rs. kwartalnie otrzymywał 3 rsr. dywidendy, i tę zostawiał w kasie stowarzyszenia dla zwiększenia udziału — co też tłumaczy przyczynę dla której Roschdalscy stowarzyszeni posiadający więcej nad jedną akcję, mogli zebrać kapitały osobiste dochodzące do 500 i 750 rs. i pracować na swoją rękę, bo stowarzyszenie nie ma zamiaru osłabiać konkurencję pojedynczych handlujących lub przemysłowców. Ono połączyło u siebie sprzedaż wszystkiego, gdyż zwykle czapnicy nie sprzedają butów, a rzeźnicy np. towarów kolonialnych. Różnica między hurtowym w właściwym czasie nabycia dobrych przedmiotów — a cząstkową ich sprzedażą po cenach bieżących miejscowych, stanowi główną podstawę pomienionej operacji i podziału zysków*).

Tyle co do Roschdalskiego stowarzyszenia w parpaciu tak chętniej pracy p. Makowieckiego umieszczonej w r. b. w Gazecie polskiej i odbitej w oddzielnej broszurce. (d. c. n.).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, 26 Października (7 Listopada).

Kalendarz.

W niedzielę, 27 października (8 listopada), — Opieki N. M. Panny; św. Gotfrida bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 9; zach. o godz. 4 min. 18.

W poniedziałek, 28 października (9 listopada), — św. Teodora męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 11; zach. o godz. 4 min. 16.

Stan pogody.

Dziś z rana 0° 8, R.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach.	47.3	744.0
Termometr Reaum.	+ 1° 0	+ 2° 7
Stan nieba.	nappogodny	nappogodny

Największe ciepło + 5° 0 R. Najmniejsze ciepło 0 6 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 0

*) Bil z dnia 7 sierpnia 1862 r. nazywa się „the Industrial und provident societjes-a ct.”

TEATR WIELKI. — Dziś, w sobotę, opera w 3-ch aktach, **Cyrylik Sewilski**. — Os. by: Hrabia Almawiwa — p. **Filleborn**; Bartolo doktor — p. **Kozieradzki**; Rozyna, jego wychowawca — panna **Kwiecińska**; Bazyli, nawiedziciel muzyki — p. **Prochazka**; Figaro, cyrylik Sewilski — p. **Ziolkowski**; Berta pokojowa Rozyny — panna **Rybioka**; Oficer od straży — p. **Suszyński**; Fiorillo — p. **Lucas**; Notariusz — p. **Krupiński**; Ambroży, służący Bartola — p. **Borawski**. — **Jutro**, w niedzielę, balet **Hrabina d'Egmont** (6-te wystąpienie panny **Mérante**). — **Wczoraj**, w piątek, dawano przysłowie dramatyczne **Cicha woda brzegi rwie**; komedję **Panna Mężatka**, było osób 1077.

TEATR ROZMAITOŚCI. — Dziś, w sobotę, komedja w 1-m akcie, **Odlutki i Poeta**. — Osoby: Astolf — p. **Rychter**; Czesław — p. **Grzywiński**; Kapka, oberżysta — p. **Ostroweki**; Zosia, jego córka — pani **Ostrowska**; Edwin — p. **Swieszewski**; — komedja w 1-m akcie, **Takie wszystkie**. — Osoby: Donna Sylwia de Terras — pani **Pańska**; Hrabina Arnouff — pani **Niewiarowska**; Hrabia Maurycy de Trany — p. **Tatarkiewicz**; — komedja ze śpiewkami w 1 akcie, **Piękność uderzająca**. — Osoby: Beauresson, kapitalista — p. **Damse**; Aniela, jego żona — panna **Figarska**; Coradin, lokaj — p. **Chomiński**; Sylwia pokojówka — panna **Szczebrowska**. — **Jutro**, w niedzielę, drama **Kobiety z kamienia**.

W SALACH REDUTOWYCH. — **Jutro**, w niedzielę, **Koncert symfoniczny**, pod dyrekcją p. Adama Müncheimera. — Zacznie się o godzinie 1-iej z południa.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — **Jutro**, w niedzielę, **Koncert orkiestry** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego. — Zacznie się o godzinie 4-iej po południu.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — **Pojutrze**, w poniedziałek, **Wieczór muzyczny**. — Program: Kwintet na dwoje skrzypców, dwie altówki i wiolonczelę, Mendelssohna-Bartoldy op. 87 B; a) Allegro vivace, b) Andante scherando, c) Adagio, d) Finale; Śpiew na cześć muzyki kwartet wokalny zdwojony, Meyerbeera; Adagio z kwintetu Mozarta (G-moll), (kwintet smyczkowy); a) Pożegnanie (Ade), kwartet wokalny zdwojony (tekst niemiecki); b) Chór genjuszów Oceanu, kwartet wokalny zdwojony, Dawida; Finał z kwartetu Schuberta (G minor), kwartet smyczkowy; a) Cavatina z op. „Betli”, Donizettego; b) Mazurek „Zakochana”, Chopina; a) Mazurek sielski (Anioł Stróż), Studzińskiego; b) Śpiew myśliwych, Thomasa; — Kwartet smyczkowy wykonają pp. Anger, Stelmach, Studziński, Myszkowski i Gebelt; — Kwartet smyczkowy cz. sami, prócz Studzińskiego; kwartet wokalny w komplecie zdwojonym, wykonają pp.: tenory 1, Cieślowski i Mystkowski; tenory 2, Studziński i L. Dietz; bas 1, Suszyński i Piarski; basy 2, Kozieradzki i Borkowski. — Zacznie się o godzinie 7 1/2 wieczorem.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — **Codziennie**, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyżmańskich). — **Codziennie**, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wołskimi, dawniej Ohma). — **W każdą niedzielę i święto, koncert**. — Początek o godzinie 4 1/2. — Cena wejścia kop. 20.

* Przyjechali do Warszawy: generał-major **Bielski-czenko**, z Petersburga; tajny radca **Bubyczew**, z Wiednia; — wyjechali: generał-lejtnant, hrabia **Tolstoj**, generał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, hrabia **Bobryński** i rzeczywisty radca stanu, hrabia **Bobryński**, do Petersburga.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz. wied. i warsz.-bydg. osób 116, wyjechało osób 419; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 105, wyjechało osób 157; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 69, wyjechało osób 166; — statkami parowymi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — w ogóle przyjechało osób 520, w tej liczbie z zagranicy 31, wyjechało osób 649, w tej liczbie za granicę 59.

Dnia 25 (6) b. m. i roku, chorych w 8 miu cywilnych szpitalach: przybyło 99, wyzdrowiało 55, umarło 6, pozostało 2029 (mężczyzn 971, kobiet 1058), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzna 222, kobiet 195.

* W dniu 25 (6) bież. mies. i roku, urodziło się: **chrześcijan**: płci męskiej 8, płci żeńskiej 9; **staroza-**

konnych: płci męskiej 5, płci żeńskiej 5; razem 29, — **zawarło śluby małżeńskie**: par: **chrześcijan**: 3, — **starozakonnych**: —; — **zmarło**: **chrześcijan**: płci męskiej 7, płci żeńskiej 8; **starozakonnych**: płci męskiej 3, płci żeńskiej 2, razem 20.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 26 Października (7 Listopada) 1888 r.

MONETY.	Zg. dano		Płacono	
	Rs.	K.	Rs.	K.
Pół-Imperjal Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe waśne	—	—	—	—
Frydrychdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY.				
(bez wartości kuponu)				
Oblię Skarbu za rs. 100	—	—	77	25
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Czastk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Czast. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—	—	—	—
bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 16j za rs. 100	84	17	83	83
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ój za rs. 100	79	75	79	25
Oblig. Towarzystwa Kredyt. Ziemińskiego	93	50	93	—
Listy likwidacyjne za rs. 100	65	50	65	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitz za r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitz z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	86	50	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	75
Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	35
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	137	—	136	—
1866 " 100	133	50	132	75
Akcie Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug. 40-laznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Drog. Żel. po frank. 2000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcie Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank. 500 za szt.	—	—	—	—
Akcie Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	63	17	—	—
Akcie Żeglugi Parow. Kraj. za rs. 100	—	—	—	—
Akcie Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	95	50	94	50
Obligacje Kolei Żel.-War. Teresp.	—	—	90	50
Akcie Drogi Żel. fab. Łódzkiej za rs. 100	—	—	—	—
WEXLE.				
Berlin	100 Tal.	2 m.	106	95
Wrocław	" "	k. t.	105	80
Gdańsk	" "	2 m.	—	—
Hamburg	300 H. Mk.	2 m.	—	—
Londyn	1 Ff. St.	3 m.	7	30
Paryż	300 Frank.	2 m.	87	45
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	98	90
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—
" "	" "	k. t.	—	—
Moskwa	" "	1 m.	—	—
" "	" "	k. t.	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. 1 k. 10.
" " od Listów Likwidacyjnych — rs. 1 k. 7 1/2.

KURSA TELEGRAFICZNE.

AGENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg dnia 25 Października (6 Listopada) 1888 r.

Wekale na Londyn 3 mies.	za r. 8%
" Hamburg	33 3/4
" Amsterdam	29 1/2
" Paryż	14 1/2
" Berlin 15 dni za 100 Rs.	34 1/2
5-ta Pożyczka Stiglitz	—
6-ma " Rothschilda	—
7-ma " Premjowa z r. 1864	136 3/4
1-za " z r. 1866	142 1/2
2-ga " Biletów Bankow.	81 3/4
Akcie w-go Tow. drog. żel. za 125 Rs.	119
Obligacje " "	—
Akcie drogi żel. Warsz.-Terespolskiej	95
5% Metaliki	—
4% " Kupon z Lutego	—
" " z Sierpnia	—
Imperjal	602
Dyskonto	6 1/2%

KURSA TELEGRAFICZNE

AGENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 25 Października (6 Listopada) 1888 roku.

Z BERLINA	ładają	placą
Bilety Banku Rosyjskiego	85 3/4	—
Wekale na Warszawę	83 1/2	—
" Petersburg 3 tygodn.	92 3/4	—
" " 3 miesięczny	91 1/2	—
" Londyn 3 "	—	—
" Paryż 2 "	—	—
" Hamburg 2 "	—	—
" Wiedeń 2 "	—	—
Listy Zastawne 4%..	66 1/2	—
Listy Likwidacyjne	56 3/4	—
Obligacje Skarbowe 4%	63 3/4	—
Koleje " "	82 3/4	—
Akcie Drogi Żel. Terespolskiej	78 3/4	—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej	68 3/4	—
Akcie drogi warszawskiej	61	—
Akcie Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej	48	—
Nowa pożyczka premjowa 1-oz.	114 3/4	—
Żyło na targu	54 3/4	—
dto " dostawę	54 1/2	—
Z WIEDNIA.		
Wekale na Londyn	116	—
" Hamburg	85 70	—
" Paryż	46	—
Pożyczka Narodowa	63 70	—
5% Metaliki	53 30	—
Akcie Banku Kredytowego	218 50	—
Z PARYŻA.		
Renta 3%	70 90	—
Renta Włoska	55 60	—
Akcie Kredytu Ruchomego	277	—
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)	—	94 1/2

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

VINŪODVIMŪ

N. D. 6914. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-й статьи Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г. вызывает самовольно отлучившихся за границу жителя города Филипова конскрипта еврея Верки Зыманского, чтобы он в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова, возвратился в Царство Польское и явился к ближайшему полицейскому началству; в противном же случае будет с ним поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложения 1847 г. о Наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Октября 17 (29) дня 1863 г. за Совѣтника, Хилинский.

N. D. 6915. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-й Ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г., вызывает самовольно отлучившихся за границу жителя гмины Еленово Гирми Смолинского, чтобы он в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратился в Царство Польское и явился к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае будет с ним поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложения 1867 года о Наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Октября 17 (29) дня 1868 г. за Совѣтника, Хилинский.

N. D. 6912. *Комиссарь Сандомирского Уѣзда, Радомской Комиссии по крестьянскимъ дѣламъ.*

Во второй половине Ноября мѣсяца, старого стѣня приступлено будет на основании ст. 1796 Пост. Учр. Комитета к составлению ликвидационной таблицы на мѣстечко Климонтовъ; вѣдѣствие сего бывшая поземельная владѣлица этого города графиня Ледуковская приглашается к назначенному сроку присутствовать лично, или через уполномоченнаго, если признает это нужным и приготовить все, необходимое для составления ликвидационной таблицы, документы.

Г. Сандомиръ, Октября 18 дня 1863 г. И. Д. Комиссара, (.....).

N. D. 7027 *Урядъ Лотерји в Крѣлевѣ Польскомъ.*

Подает до wiadomości, iż cięgnięcie 4 klasy 111 loterji klasycznej, stosownie do planu tejże loterji w dniu wczorajszym, to jest 24 Października (5 Listopada) r. b. rozpoczęte, w dniu dzisiejszym ukończone zostało.

Z odcigniętych 1,200 Numerów, znaczniejsze kwoty przypadły:

na Nr. 22,717 rs. 8,000 Główna wygrana.
" " 12,758 " 4,000.
" " 4,452 " 3,000.
" " 19948 " 2,000.
" " 15,481 " 1,500.
na Nra 13,881 i 16,990 po rs. 600.
Zaś na Nra 1,665, 16,818 i 20,770 po rsr. 500.

Ogólna tabela wygranych odcigniętej 4-jej klasy, zaraz po wyjściu z druku, przy Dzienniku Warszawskim dla wiadomości dołączonej zostanie.

Cięgnięcie zaś 5-jej klasy 111 loterji klasycznej rozpocznie się dnia 25 Listopada (7 Grudnia) r. b.

Warszawa d. 25 Paźdz (6 Listop.) 1868 r. Naczelnik Urzędu, Loeschern. Sekretarz J. K. Noiński.

N. D. 7006. *Naczeinik Kancelarji Banku Polskiego.*

Podaje do wiadomości, że uzbierana po robotach restauracyjnych znaczna ilość gruzu na dziedzińcu gmachu bankowego, za zgłoszeniem się do rządu gmachu, bezpłatnie zabierana być może.

Warszawa d. 24 Paźdz. (5 Listop.) 1868 r. J. Makulec.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 6916. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Gubernjalnem Kielcach.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż z powodu śmierci:

a) Aleksandry z Marchockich Zwierkowskiej zmarłej dnia 8 (20) Listopada 1867 r. wierzycielki sumy rub. srebr. 2,310 na dobrach Krzycielski z Powiatu Andrejewskiego ubezpieczonej.

b) Msteusza i Ewy z Krupskich małżonków Krzanowskich współwłaścicieli nieruchomości w mieście Kielcach Nr. pol. 211 hyp. 143 oznaczonej, z których pierwszy zmarł w dniu 2 Stycznia 1849 roku, a druga 31 Stycznia 1850 roku.

c) Abrahama Holtzbergera zmarłego 10 Stycznia 1851 roku i córki jego Malki Słomnickiej zmarłej dnia 8 Marca 1868 r. co do sumy 5,589 rs. 56 kop. na dobrach Sieciechowice z Powiatu Olkuskiego przez ostrzeżenie zapisanej, otworzyły się spadki, do których wzywam strony interesowane, aby z prawami swymi najdalej w dniu 1 (13) Lutego 1869 r. jako terminie prekluzyjnym do mej Kancelarji zgłosili się.

Kielce dnia 18 (30) Lipca 1868 roku. Mieszkowski.

N. D. 4917. *Pisarz Sądu Pokoju w Olkuszu.*

Z powodu śmierci:

1. Anny z Lisickich Trzcinińskiej, jako właścicielki nieruchomości w mieście Bendinie pod Nr. 12.

2. Marjanny z Baldysów Knapikowej, jako właścicielki kawałka gruntu w teritorjum miasta Bendina.

3. Wojciecha Knapika, jako właściciela domu pod Nr. 2 w Dąbrowie-Starej, i różnych gruntów w teritorjum miasta Bendina.

Ogłaszam spadki i termina pod prekluzją na dzień 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868,9 r. w Kancelarji swej wyznaczam.

Olkusz d. 24 Czerwca (5 Lipca) 1868 r. Kosowski

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 7024. *Trybunał Cywilny w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż nieruchomości w Pradze pod Nr. 388 a, położona, do pierwotkowej regulacji hipotecznej wywołana zostaje i termin do tej regulacji, na dzień 5 (17) Marca 1869 r. jest oznaczony, a do skutecznienia dzieła regulacyjnego, Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej Jan Jasiński wyznaczony. Wzywa przeto strony interesowane, aby w terminie tym, z prawami do nieruchomości rzeczzonej ściągającymi się, z dowodami prawnymi zgłoszyli się same, lub przez pełnomocników urzędowo umocowanych i spisaniu protokołu regulacyjnego obecne były, a to pod prekluzją prawa z roku 1818 o przywilejach i hipotekach. Decyzja nad dziełem regulacyjnym przez Zwierzchność Hipoteczną wydana zostanie.

Warszawa d. 12 (24) Października 1868 r. Prezes Trybunału,

Radca Kolejalny Rogoziński. Sekretarz Grabiński.

N. D. 7016. *Sąd Pokoju Wydziału Hipotecznego w Białogoraju.*

Z powodu wniesionego żądania o wywołania pierwotkowej regulacji hipoteki:

1. Domu drewnianego w mieście Krzeszowie i zabudowań wraz z placem, na którym takowe stoją i na nim znajduje się sad fruktowy drzewami zasadzony, graniczącym z jednej strony, z sadem Felksa Zastawnego, a z drugiej Marjanny Nachańskiej, pod Nr. pol. 85.

2. Domu w mieście Janowie Ordynackim, przy ulicy Tylno-Bialskiej pod num. pol. 212 położonego, wraz z placem na którym takowy stoi.

3. Domu w mieście Janowie Ordynackim pod num. pol. 133 położonego, wraz z placem na którym takowy stoi, graniczącym z posesjami Abrama Parzman i uliczką bez nazwy.

4. Półkwadratka gruntu oraego w teritorjum miasta Białogoraja położonego, pod wsią Solą, pomiędzy niwą Dworską i gruntem Antoniego Wojdy, a dawniej między miedzami Józefa Pluszyńskiego i Franciszka Mazurka.

5. Domu drewnianego wraz z placem na którym takowy stoi i na nim znajdują się drzewa fruktowe, przy ulicy Rolnej pod num. pol. 223 w mieście Goraju położonego, ograniczonego własnościami Michała Misińskiego i Jana Mazurka, oraz ulicą Zatylną.

6. Placu pustego w mieście Krzeszowie przy ulicy Janowskiej, pod num. pol. 25 położonego, ciągnącego się od ulicy Janowskiej aż do pól miejskich, graniczonego posesjami Antoniego Lysowskiego i Kazimierza Spindakiewicza.

Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w sądzie tutejszym dnia 4 (16) Lutego 1869 r. i wzywa takowych, aby w tym terminie osobiście lub przez pełnomocnika specjalnie umocowanego stawili się, celem przedstawienia praw swoich i usprawiedliwienia takowych.

Niestawiający interesanci w tym terminie, ulegną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisany.

Termin do ogłoszenia decyzji w rozpoznaniu tej regulacji wydać się mianej, oznaczony został na dzień 11 (23) Lutego 1869 r. i od tego dnia czynnie odwołania się od takowej upływać zacznie.

Białogoraj dnia 16 (28) Paździer. 1868 r. Podsekred Wołodkiewicz.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 7007 *Zarząd Finansowy w Królestwie Polskiem.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 29 Listopada (10 Grudnia) r. b. odbywać się będzie w Zarządzie Finansowym głośna in plus licytacja na sprzedaż dwóch po klasztornych domów w mieście Warszawie a miano-wicie pod Nr. 2677 na ulicy Bednarskiej poczynając od sumy rs. 40,030, wyraźniej rubli srebrem czterdzieści tysięcy pięćdziesiąt i pod Nr. 2690a na tejże ulicy poczynając od sumy rs. 11,259, wyraźniej rubli srebrem jedenaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt dziewięć.

Bliższe warunki dotyczące sprzedaży powyższych nieruchomości, przejrzane być mogą każdodziennie oprócz świąt w godzinach biurowych w Zarządzie Finansowym, o stanie zaś tych nieruchomości przekonać się można na miejscu.

Warszawa d. 18 (30) Października 1868 r. za Zarządzającego Wydziałem,

Radca Dworu, Wysocki. Naczelnik Sekcji, J. Sobotowski.

N. D. 7005. *Mag strat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w d. 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje, na poręperowanie poelóg, rynien i dachów gonciannych w szlachuzie na Rybakach od sumy na rs. 24 kop. 29 wyraźniej rubli srebrem dwieście czterdzieści cztery kop. dwadzieścia dziewięć wykazem kosztów obliczonej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową przedsięwzięcie mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźniej literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypisać jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji wiően być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w teje vadium w ilości r. 24 i na koszt ogłoszenia r. 10, które nieurzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzania w wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się poręperowania podłóg, rynien i dachów gonciannych w szlachuzie na Rybakach za sumę anslagową wynoszącą r. 24 kop. 29 i odstępuję od takowej procentów N. N. (pisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonej.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości r. 24 i na koszt ogłoszenia r. 10 przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie jest w N. pisaniem dnia N.

(podpisać wyraźniej imię i nazwisko)

Warszawa d. 23 Paźdz. (4 Listop.) 1868 r.

p. o. Prezydenta, Jeneralnego-Sztabu, Jeneral-Major Witkowski. Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 7028. *Zarząd Szkoły Głównej.*

Z powodu nie dojsia do skutku licytacji na dostawę drzewa opałoweg i węgla dla Szkoły Głównej na rok 1869, powtórna licytacja na też przedmioty odbędzie się w biurze Zarządu Szkoły Głównej w dniu 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 1 z południa, a to podług warunków licytacyjnych, które każdodziennie prócz świąt, odczytać można w Kancelarji teje Szkoły.

Warszawa d. 25 Paźdz. (6 Listop.) 1868 r.

Rektor Mianowski. Sekretarz Zarządu Kaszewski.

N. D. 6824. *Urząd Starszych Zgromadzenia Rzeźników Warszawskich.*

Podaje do wiadomości, że w d. 5 (17) Listopada r. b. o godzinie 4 z południa, odbywać się będzie w sali posiedzeń Urzędu pod Nr. 514 licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje, podług wzoru niżej zamieszczonego, na wydzierżawienie zabierania krwi z szlachtownego bydła i trzody chlewnej w szlachuzach Warszawskich i Pradze na lat trzy to jest od dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1868 r. do tegego dnia i mēsięca 1871 r. poczynając od sumy rocznej dzierżawy rs. 715, wyraźniej rubli srebrem siedmset pięćnaście.

Każden zatem, przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć w Urzędzie Starszych na vad um. 75 i na koszt ogłoszenia rub sreb. 10

Urzymujący się przy licytacji, obowiązują się zaraz uzupelnic złożone vadum do wysokości 1/4, części postąpionej przez siebie dzierżawy rocznej, która jako kaucja pozostanie do expiracji kontraktu, w depozycie Banku.

Konkurenci mającej chęć licytowania winni w terminie przed rozpoczęciem licytacji złożyć na ręce Starszego Zgromadzenia deklarację opieczetowaną, oraz vadum, które nieurzymującemu się przy licytacji zaraz zwracaniem będzie.

Warunki szczególowe do licytacji, odczytane będą przed rozpoczęciem licytacji.

Warszawa d. 17 (29) Października 1868 r.

Starszy Zgromadzenia, X. Kalczyński.

Podstarszy, L. Kramer.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Urzędu Starszych Zgromadzenia Rzeźników Warszawskich, w d. 5 (17) Listopada r. b. podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się wzięcie na lat trzy dzierżawę poczynając od dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1868 r. do tegego dnia i mēsięca roku 1871, zabierania krwi z szlachtownego bydła i trzody chlewnej, w szlachuzach Warszawskich i Pragi, za sumę roczną rubli srebrem (wypisać liczbę literami, bez skrobania i poprawek) poddając się wszelkim zastrzeżeniom, warunkami licytacyjnymi objętymi.

Vadium do licytacji w wysokości rs. 75, i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszej deklaracji składam.

Pisalem w N. dnia N. mēsięca N. roku N. stale moje zamieszkanie (wypisać miejsce zamieszkania).

(Podpisać wyraźniej imię i nazwisko).

N. D. 6710. *Rada Szczególowa Opiekunicza Szpitala S go Rocha.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 4 (16) Listopada o godzinie 11 rano w Kancelarji Szpitala S go Rocha przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście pod Nr. 395, odbędzie się przed delegowanymi Członkami Rady, licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje, a następnie głośny przetarg pomiędzy deklarantami, na dostawę dla tegego szpitala w ciągu roku 1869, to jest w czasie od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r., do dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1869/70, mięsa wolowego, cielęcego, baraniego, wieprzewego, słonny, chleba, bułek, masła, jaj, piwa, oleju, nafty i węgla kamiennego.

Zyczący się podjąć powyższych dostaw, mogą przejrzec warunki licytacyjne w Kancelarji Szpitala każdodziennie wyjąwszy świąt, od godziny 9 rano do 3 po południu.

Warszawa d. 12 (24) Października 1863 r.

Opiekun Prezydujący,

Radca Stanu, A. Broniewski.

Nadzorca, A. Tymieniecki.

N. D. 6911. *Rada Szczególowa Opiekunicza Szpitala Starozakonnych w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 4 (16), 5 (17) i 6 (18) Listopada r. b. o godzinie 1 z południa, odbędzie się w kancelarji szpitala Starozakonnych, głośna licytacja in minus, na różne dostawy i przedsięwzięcia dla tegego Zakładu w ciągu roku 1869, a mianowicie:

W d. 4 (16) Listopada: Na dostawę chleba i bułek, różnego gatunku kasz i grochu, mleka krowiego i masła.

W d. 5 (17) Listopada: Na dostawę mięsa wolowego i cielęciny, wszelkiego gatunku jarzyn, oleju rzepakowego, świec lojowych i mydła szarego, oraz słomy.

W d. 6 (18) Listopada: Na dostawę bandaży i różnych knotów do lamp, pasków rupturowych, na uszkieczenie roboty szklarskiej i drukarskiej, tudzież na konserwę i pobiałę naczyń miedzianych.

O warunkach licytacyjnych, oraz o wysokości vadium na powyższe dostawy, powzięć można wiadomość w kancelarji rzeczzonego szpitala, w zwykłych godzinach biurowych.

Warszawa d. 21 Paźdz. (2 List.) 1868 r.

N. D. 6986. *Komisarz Administracyjny Cyrculu 3 i 11 Miasta Warszawy.*

Podnieważ ogłoszona na dni 30 Września (12 Października) r. b. licytacja altany blacha żelazna krytej, przy Ujeżdżalni w Saskim Ogrodzie znajdującej się nie przyszła do skutku, przeto na mocy rozporządzenia Magistratu miasta Warszawy z dnia 15 (27) Października 1868 r. za Nr. 21943/7186, odbędzie się powtórna dnia 31 Października (12 Listopada) r. b. o godzinie 1 z południa, licytacja in plus na sprzedaż za gotowe zaraz płacić się mające pieniądze rzeczzonej altany, na rzecz należności miejskich, a to od zniżonej ostatecznie ceny, to jest od sumy rub. sr. 200 (z warunkiem oczyszczenia ściany ujeżdżalni, do której altana przytyka). Wzywa więc chęć kupna ma-

jących, o zgłoszenie się w tym celu na grunt w czasie wyżej oznaczonym.

Warszawa d. 23 Paźdz. (4 Listop.) 1868 r.
Asesor Kolegjalny, Bredzki.

N. D. 7020. Podpisany obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1347 litera d zamieszkały, jako obrońca: 1-o Eudoksyj Petrów panny pełnoletniej, w Warszawie pod Nr. 1527; 2-o Marji z Petrówów Ksiriichi, Piotra Ksiriichi Warszawskiego Plac - Adjutanta, Sztabs-Kapitana wojsk Cesarsko-Ruskich małżonki, w asystencji tegoż swego męża czyniącej, czyli obojga małżonok Ksiriichi, w Warszawie pod Nr. 413; 3-o Heleny Petrówów Chlebników Konstantego Chlebników Jenerała wojsk Cesarsko-Ruskich i Gubernatora Cywilnego Kieleckiego małżonki, w asystencji tegoż swego męża czyniącej, czyli obojga małżonków Chlebników, w mieście Kielcach; i 4-o Bazylego Petrów obywatela we wsi Dziękach, Okręgu Staszowskim zamieszkałych, wiadomo czyni i ogłasza: że wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie na d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1868 r. zapadłym między wyżej wyrażonymi osobami, jako powodami, z jednej, a 1-o Aleksandrą z Pogodinów Petrów, po Aleksandrze Petrów Rzeczywistym Rady Stany pozostałą wdową, w imieniu własnym, oraz w imieniu i na rzecz nieletniego syna swego Aleksandra Petrów, jako jego główną opiekunką czyniącą, w Warszawie pod Nr. 1527 i Aleksandrem Kruze Prezesem Banku Polskiego, jako przydanym opiekunem nieletniego Aleksandra Petrów, na rzecz tegoż czyniącym, w Warszawie pod Nr. 742/3 mieszkającymi, jako pozwanymi, z drugiej strony, nakazany został dział majątku, po niedy Aleksandrze Petrów pozostałemu, a do dania opinii, czyli nieruchomości spadkowej w Warszawie pod Nr. 1527 położonej, dogodnie w naturze podzielonej, biegli w osobach Henryka Muklanowicza, Sylwestra Filipowskiego i Szymona Stachorskiego, mianowani; w razie zaś uznanej nie podzielności, oszacowanie i sprzedaż takowej nieruchomości przez publiczną licytację postanowioną, do odebrania wreszcie od biegłych przysięgi, odbycia sprzedaży i kwerowania czynnościami działowymi, Sędzia z grona Trybunału delegowany został. Wyznaczeni tym wyrokiem biegli, po wykonaniu w dniu 12 (24) Kwietnia 1868 roku przysięgi, na wierne dopełnienie poruczonej im czynności, rozpoczęli takową w d. 13 (25) Kwietnia 1868 r., a ukończyli w dniu 6 (18) Maja t. r. z tym rezultatem, że zaopiniowali, iż nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1527 położonej, dogodnie w naturze podzielonej być nie może, szacunek zaś jej wykazali i ustanowili na rs. 22,560 kop. 74. Następnym wyrokiem daty 6 (18) Czerwca 1868 r. Trybunał Cywilny w Warszawie, wzmiankowane dzieło wyznaczonych biegłych, obejmujące opinię o nie podzielności i ustanawiające szacunek nieruchomości Nr. 1527 potwierdził, a strony celem odbycia sprzedaży tej nieruchomości, przed delegowanego z grona swego Sędziego, odesłał.

W skutku więc powyż powołanych wyroków, sprzedana zostanie w drodze działów: **NIERUCHOMOŚĆ**, w Warszawie przy ulicy Chm. elnej pod Nr. 1527 położona, którą składają: a) dom frontowy o parterze i dwóch piętrach; b) efekcyjna partarowa; c) oficyna druga; d) oficyna trzecia; e) komórki; f) pompa; i g) grunt emfiteutyyczny łokci kwadr. 4620.

Obszerniejsze opisanie znajduje się w taksie przez biegłych sporządzonej, a w dniu 10 (22) Maja 1868 r. w Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału IV złożonej. Po odbyciu w dniu 11 (23) Września 1868 roku pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do drugiej publika-

cji a zarazem przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 24 Października (5 Listopada) 1868 r. godzinie 9³/₄ z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod liczbą 549 w Wydziale IV, przed W. Aleksym Brzezińskim Sędzią delegowanym.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 22,560 kop. 74, jako szacunku przez biegłych wynalezionej.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, przejrzeć można w Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie pod liczbą 549 Wydziału IV i u podpisanego obrońcy, przeda popierającego w Warszawie pod N-rem 1347 litera d.

Warszawa dnia 12 (24) Września 1868 r.
Antoni Wrotnowski.

Obrońca przy Warsz. Depar. Rząd. Senatu. Po odbyciu w dniu 24 Października (5 Listopada) 1868 r. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1527 położonej, termin do ostatecznego jej przysądzenia, wyznaczony został na dzień 18 (30) Listopada 1868 roku godzinie 1³/₄ z południa, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod liczbą 549 w Wydziale IV, przed W. Aleksym Brzezińskim Sędzią delegowanym.

Warszawa d. 25 Paźdz. (6 List.) 1868 r.
Wrotnowski.

N. D. 7019. W dniu 29 Października (10 Listopada) r. b. na targu Muranów o godzinie 11, na Sewerynowie w dniu 30 Października (11 Listopada) t. r. o godzinie 10 rano, na placu Krasieńskich w dniu 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 11 rano na targu Końskim w Pradze przy Warszawie, i w dniu 5 (17) Listopada r. b. o godzinie 10 rano także na placu Krasieńskich, w egzekucji sądowej zajęte ruchomości, jako to: meble jesionowe, wozy, konie, ceraty, obicia papierowe, rądle miedziane, płaszcz szopowy i t. p. przedmioty, przez publiczną licytację więcej dającemu, sprzedane będą.

M. Magnuski Komornik.

N. D. 7034. Судебный Приставъ при Апелляционномъ Судѣ Царства Польскаго.

Извѣщаетъ публику, что: 28 Октября (9 Ноября) с. г., въ 11 часовъ утра, на базарѣ Гржибовѣ въ Варшавѣ, мебель ясенювая, иконы живописанныя и т. п.; 31 Октября (12 Ноября) тамъ же въ 10 часовъ утра, мебель ясенювая, мужескій и женскій гардеробъ и т. п., тогожь числа, въ 11 часовъ утра, на базарѣ за Железною Брамю: мебель магоніюван, зеркала, разныя мраморныя и т. п.; 1 (13) Ноября въ 9 часовъ утра, на базарѣ Гржибовѣ: мебель ясенювая, часы стѣнные и столовыя, иконы и т. п. и 4 (16) тогожь мѣсяца въ 10 часовъ утра, на базарѣ Севериновѣ: мебель магонювая, ясенювая, зеркала, самоваръ и т. п., какъ законно описанныя за долги движимости, съ публичныхъ торговъ будутъ проданы. Ст. Павроуцкій.

N. D. 7018. W mieście powiatowem Opoczny w Radomskiej Gubernji. są do nabycia z wolnej ręki **DWA DOMY** z zabudowaniami, parterowe, murowane, pod Nr. 2 i 3 położone, tudzież jest do nabycia z wolnej ręki, w tymże mieście **DOM** parterowy z zabudowaniem, powiększej części murowany, przy ulicy Końskie-Targowisko stojący, w którym się mieści Sąd Pokoju, frontowy, z obszernym ogrodem owocowym a zarazem warzywnym i placem frontowym obok tego domu będącym, na którym znakomita budowla stanąć może. Wiadomość o cenie takowych, powziąć można na miejscu u właścicieli.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 6605.

MAURZYC NELKEN KUPIEC I^{ej} GILDJI I GŁÓWNY KOLEKTOR LOTERJI.

Zawiadaniom PP. Kupców i posiadaczy Papierów publicznych, iż od dnia dzisiejszego w obu kantorach moich na Krakowskim Przedmieściu i Nowym Świecie, spłacać będą:

Kupony płatne i jeszcze niepłatne od wszelkich papierów publicznych, mianowicie:

Kupony od Listów Zastawnych, Listów Likwidacyjnych, Obligów Skarbowych, wszystkich Akcji dróg żelaznych, jak również

Kupony Ruskie od pożyczek premjowych i wszelkich 5% papierów publicznych ruskich; tudzież

Kupony od papierów publicznych zagranicznych.

Mam nadz eję, że wszyscy PP. interesowani, powodowani napotykaną trudnością przy wymianie kuponów korzystając będą z urzędzenia przy obu moich Kantorach w tym celu specjalnych Kass, w których w każdym czasie sprzedać mogą **kupony płatne** a nawet **jeszcze niepłatne**, bez potrzeby składania jakiegokolwiek specyfikacji, za potrąceniem umiarkowanej prowizji.

N. D. 6981.

PIERWSZE ROSYJSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNI Założone w 1827 roku, Z KAPITAŁEM ZAKŁADOWYM CAŁKOWICIE OPŁACONYM Rs. 4,000,000.

Stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września 1868 r. przyjmuje **Ubezpieczenia od Ognia wszelkiego rodzaju ruchomości, bez ograniczenia ze strony Rządowej Instytucji Ubezpieczeń** i w tym celu ustanawia swoich **Agentów** czyli **Reprezentantów Towarzystwa**, oddzielnych na każdą Gubernję, a mianowicie:

1. Na Gubernję Warszawską Pana Roberta Beniewskiego przy ulicy Bielańskiej Nr. 603/3.
2. " " Kaliszską " Oswalda Schnera.
3. " " Petrokowską " Konstantego Jastrzębskiego, w Petrokowie.
4. " " " " i " Roberta Moenke, w Łodzi.
5. " " Radomską " Józefa Bałandowicza.
6. " " Kielecką " Pawła Skerskiego.
7. " " Lubelską " Juliana Liedtke.
8. " " Siedlecką " (Wakans).
9. " " Płocką " Aleksandra Brandta.
10. " " Łomżyńską " Aleksandra Budochoskiego.
11. " " Suwalską " Onufrego Siawieyli.

Każdy Agent, jako miejscowy przedstawiciel Towarzystwa, zaopatrzone jest **pełnomocnictwem Dyrekcji**, zamieszkuje i ma swoją kancelarję **Agencji** w mieście gubernjalnem, z wyjątkiem Agentów w Łodzi, posiada oraz odpowiednią ilość egzemplarzy Ustawy Towarzystwa, którą zgłaszającym się do ubezpieczenia udzielać winien, jako też o całym porządku ubezpieczenia informować, tenże wydaje piśmienny prawomocny dowód ubezpieczenia, odbiera składek ogniową i udziela kwit. **Za Pośrednictwem tych Agentów wypłacać się będą**, w jak najkrótszym czasie **wynagrodzenia** na przypadek pogorzełi.

Podając to do publicznej wiadomości, **Dyrekcja Towarzystwa prosi strony interesowane**, ażeby z żądaniami swemi zgłaszać się raczyły do Agentów wzmiankowanych, a znajdując **wszelkie ułatwienia i dogodności** połączone z pośpiechem i akuratnością, jakie tylko od Instytucji tego rodzaju wymagane być mogą, a w czem Towarzystwo wsparte **czterdziestoletnią praktyką i zaopatrzone zakładowym kapitałem Rs. 4,000,000** i znacznym rezerwowym wynoszącym w dniu 1 Stycznia 1868 r. **Rs. 893,251 kop. 24**, najzupełniejszą rękojmię przedstawia.

Petersburg, w Październiku 1868 roku.

Dyrektorowie: Alex. H. Kuntzler.

R. A. Anderson.

E. W. Blessig.

Iwan Sawin.

2-16601

N. D. 7001.

ZAKŁAD LECZNICZY DLA KOBIET DOKTORÓW ROGOWICZA I BERNHARDA, w Warszawie, Aleja Ujazdowska Nr. 1726c. (14 nowy).

Przyjmuje kobiety ciężarne, rodzące i dotknięte wszelkimi chorobami, z wyjątkiem zaraźliwych i rakowatych nieuleczalnych. Osoby przybywające do Zakładu dla odbycia tamże słabości rozwiązania, na żądanie mają zapewniony sekret pod każdym względem. Rodzące i położnice, jako też chore operowane, mieszczą się bezwarunkowo w pojedynczych pokojach; pokoje wspólne są przeznaczane dla ciężarnych, aż do chwili rozpoczęcia się porodu lub też dla chorych nie ciężarnych.

Opłata wynosi w pokojach pojedynczych **po 3 rsr.**, w pokojach wspólnych na dwie osoby **po 2 rsr.**, a w pokojach dla trzech osób **po rs. 1 kop. 50** dziennie od osoby. Za tą opłatą chore otrzymują to wszystko, co do wygodnego ich utrzymania i wyleczenia jest potrzebne, z wyjątkiem wód mineralnych.

W zakładzie dopełniają się wszelkie operacje w zakres położnictwa i chorób kobiecych wchodzące, za oddzielną opłatą. Nowo narodzone dzieci, znajdują zawsze w Zakładzie mamkę do karmienia go, za **opłatą 75 kop. sr.** dziennie. Dzieci zrodzone z Zakładzie, mogą tamże pozostawać aż do zupełnego wykarmienia i dłużej.

W ambulatorjum Zakładu, udzielana jest porada lekarska dla przychodzących chorych, codziennie od godziny 12 do 2 w południe.

1-16451

N. D. 6957.

PAPIEROSY RÓŻA.

Zapewnie mało kto wie, że z **pół miliona pudów** z rocznej plantacji w Macedonji, **zaledwie kilka tysięcy pudów bywa z zapachem**, i że tak w samej Turcji, jak i po innych krajach, funt takiego tytoniu sprzedaje się **nie niżej sześciu rubli**.

Towar tak rzadki i trudny do nabycia, dotąd fabrykanci wszystkich krajów nie chcieli i słusznie s przedawać inaczej jak z zyskiem 100 na 100. Obecnie **moja Fabryka** odnośnie i do tego gatunku, zastosowując się do zwykłych zasad fabrykacyjnych, to jest liczenie sobie zysku tylko kilka procentów, a **wyrabiając z niego papierosy w różnych formatach**, zdołała uczynić **dostępnym** i dla najbiedniejszych kieszeń; **towar rzadki, którego miłym zapachem** dotąd jedynie wielkim bogaczom wolno było rozkoszować się.

2-16520

K. TEOFILIDY.

N. D. 6894.

Gorzelnie i Browary,

znajdą:

Alkoholometra Trallesa z patentami, **Wiadra miedziane i żelazne**, **Magierki** z ciepłomierzem do kontrolowania karczem, **Próby do piwa, miodu, cukru, octu, wina, mleka, smietanki, kartofli, buraków, ługu, potażu, wapna i zacieru.**

u J. Pik. Optyka m. Warszawy,

ulica Miodowa Nr. 497 a.

N. D. 6940. Podaje do powszechnej wiadomości: iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 19,449, 25,650 i 19,822 na rs. 31 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 10 Listopada 1868 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

2-16184

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE

I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 6944. *Плоцкое Губернское Правление.*

Так как торги на поставку продовольствия для арестантов Плоцкой тюрьмы в течение будущего 1869 г., произведенные 8 (20) Октября сего года постановлением Губернского Правления, состоявшимся 16 Октября за N. 3208, признаны не действительными; то Губернское Правление сие объявляет, что новые торги в сокращенном сроку на подряд поставки продовольственных припасов для Плоцкой тюрьмы, в течение 1869 г., будут производиться в присутствии Губернского Правления 28 Октября (9 Ноября) с. г. с 2 часов полудня, начиная с сумм десяти и восьмидесяти сотых копеек серебром (10⁰/₁₀₀ к. с.) за дневную арестантскую дачу, с понижением (in minus).

Желающие торговаться должны прибыть к вышеозначенному сроку в Губернское Правление и представить предварительный залог в количестве 500 р. наличными деньгами или билетами банков и других кредитных установлений, законом к принятию в залог дозволенных. Залог этот не удерживаемся при торгах будет немедленно возвращен; удержавшийся же при подраде, обязан дополнить залог до 900 рублей, для внесения в депозит Губернского казначейства.

О прочих подробных условиях лица, намеревающиеся торговаться, могут узнать в Военно-Полицейском Отделении Губернского Правления в каждый присутственный день.

Г. Плоцк, 17 Октября 1868 года.
и. д. Вице-Губернатора, Слупецкий.
и. д. Советника, Маевский.

N. D. 6945. *Начальник Влодавского Уезда.*

Сообщается по всеобщему сведению на основании предписания Слудецкого Губернского Правления от Августа 10 дня с. г. за N. 5569, будет производиться во Влодавском Уезде Уравление 5 Ноября с. г. в 12 часов утра торги в II срок (in minus) посредством запечатанных объявлений на отдачу с подряда постройки мясных рядов и скотобойни.

Торги начнутся от суммы 1,546 рублей 95¹/₂ к.; т. е. 972 р. предначинанной по смете на постройку скотобойни и 574 р. 94¹/₂ к. на постройку мясных рядов. За тем же желающие принять участие в торгах обязаны приложить к своим объявлениям казначейскую квитанцию на залог деньги 154 р. 69¹/₂ к., объявление должно быть писано четко и без всяких ошибок и подчисток по прилагаемой у сего форм предоставленной же не своевременно или же с отступлением от формы не будет принято.

Подробные условия к торгам могут быть ежедневно за исключением табельных и праздничных дней рассматриваемы в Влодавском Уездном Управлении.

Форма объявления.
Вследствие объявления Влодавского Уездного Управления от . . . 1868 г. N. даю росписку в том, что обязуюсь принять на себя постройку мясных рядов и скотобойни в продолжении 3-месячного срока, считая от утверждения торгового листа за сумму N. р. N. к., прописью и цифрами, принимая на себя все условия предьявленные мне до открытия торгов, который я повял и оным подчиняюсь, касовую квитанцию на внесенный мною залог 154 р. 69¹/₂ к. прилагаю при сем, с тем что в случае если торги неостанутся за мною, сам лично получу таковую обратно, в случае прислания объявления по почте объясню отослать ли деньги обратно соискателю, на что должна быть им приложена уплата на получения таковой лично соискателем. Постоянное жительство мое в NN, писано в NN. месяца, числа, года, подписать собственноручно имя и фамилию.

Г. Влодава, Октября 15 дня 1869 г.
За Начальника Уезда, Помощник,
(.....)

N. D. 6897. *Магистратъ Города Мѣцкова.*

Объявляется для всеобщего сведения, что Ноябрь 22 с. г. в 10 часов утра в присутствии сего Магистрата, произведены будут публичные торги посредством запечатанных объявлений на 3-летний арендное содержание дохода брукера, торгового и ярмарочного от 1 Января

1869 по 31 Декабря 1871, начиная с сумм 530 р. 25 к. годичной аренды.

Каждый желающий приступить к торгам до 10 часов утра дня вышеозначенного, должен представить объявление свое на имя Магистрата с надписью на конверт, на какую цель подано объявление и с приложением к оному квитанций казначейства во взнос залога в количестве 53 р. 2¹/₂ к.

Подробные условия могут быть просмотрены в местном Магистрате, ежедневно за исключением праздничных и табельных дней. Объявления должны быть писаны четко и без поправок на гербовой бумаге 15-копейного достоинства по ниже показанной форме.

Форма объявления.
Вследствие объявления Магистрата города Мѣцкова от 15 Октября с. г., сие объявляю, что за арендное содержание дохода брукера, торгового и ярмарочного в пользу казны города Мѣцкова, начиная с 1 Января 1869 по 31 Декабря 1871 г. объявляюся уплатить ежегодно в гор. казну каку сумму (здесь прописать словами и цифрами сколько).

Квитанция N. казначейства на внесенный в сумм N. залог прилагаю и за получение такового если торги не состоятся за мною лично явлюсь, торговые условия я читатель и на оных соглашаюсь.

Постоянное мое жительство во N. писал в N, числа и месяца N. 1868 г.
Подписать имя и фамилию.
Г. Мѣцковъ, 15 Октября 1868 г.
Бургомистръ, Пержинский.

N. D. 6799. *Бургомистръ Города Домбъ.*

Так как публичные торги назначенные на 2 (14) Октября с. г. не состоялись, то Магистратъ г. Домбъ сие объявляет во всеобщее сведение, что в казначейство оного в 3 срока т. е. 13 (25) Ноября с. г. в 11 часов утра будут производиться изустные публичные торги от суммы 401 руб. на отдачу в одногодичное арендное содержание дохода с убоя скота, начиная с 1 Января 1869 г.

Желающие участвовать в торгах обязаны явиться в означенный срок и внести залог в количестве 40 руб. 10 коп., который неустойчивому при торгах тотчас будет возвращен а за кем останутся торги, удержан с обязанностью пополнить оный до 1/2 часа предложенной на торгах суммы.

Г. Домбъ, Октября 13 дня 1868 г.
за Бургомистра, Шорцъ.

N. D. 6645. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

В Управлении Горных Заводов в Сухеднев будут производиться торги посредством запечатанных деклараций на гербовой бумаге 30 коп. достоинств по ниже изложенной форме Начальнику Округа до срока торгов предоставленных, а именно:

а) Дни 4 (16) Ноября 1868 г. в три часа по полудни.
1. На поставку в 1869 году пиши, соломы и мытья бѣля для Вонжцкаго Горнаго Лаз рета оцененную на 750 руб.
2. На перевозки в 1869 г. в г. Варшаву из Горных Заводов и Магазинов расположенных в направлении Варшавско-Краковской шоссе, оцененные на 3,992 руб. 50 коп.

3. На перевозки в 1869 г. в г. Варшаву из Горных Заводов и Магазинов расположенных в направлении Бзиско-Завихосткой шоссе оцененные на 3,491 руб. 7 коп. сер.
4. На перевозки в 1869 г. в г. Варшаву из Горных Заводов и Магазинов расположенных в направлении дорог ведущих в г. Конекъ, оцененные на 3,774 руб. 30 к. с.

5. На перевозки в 1869 г. в г. Варшаву из Бялогонскаго Завода, оцененные на 1,095 руб.
б) Дни 5 (17) Ноября 1868 г. в три часа по полудни.
6. На поставку в 1869 г. на все рудники и заводы Восточнаго Горнаго Округа, кромъ Бялогонна пиленных древесных материалов и гонтов оцененную на 1,300 руб. сер.

7. На поставку в 1869 г. на Бялогонский Завод пиленных древесных материалов и гонтов, оцененную на 1,966 руб. 61¹/₂ коп. сер.
8. На малярские работы в 1869 г. на Бялогонском Заводе или на мелевание издѣлий в упомянутом году за томъ Заводе имѣющихся приготовить, оцененная на 900 руб.

в) Дни 6 (18) Ноября 1868 г. в три часа по полудни.
9. На переплеточия работы для Горных

Заводов Восточнаго Округа в 1869 г., оцененные на 150 руб. сер.

10. На поставку в 1869 г. в Окружный и Бялогонский Магазины, смазочных и служащих для освещения материалов, кожей разного рода, красной и желтой мѣди и жести а равно и разных вспомогательных материалов, оцененную на 10,894 руб. 52¹/₄ к. сер.

11. На поставку в Окружный и Бялогонский Магазины в 1869 г. перевочных издѣлий и материалов, оцененных на 718 руб. 71¹/₂ коп.

Желающие обизаны до срока торгов представить свои объявления и к оным приложить казначейскія квитанция на предоставленные в казенную казу залогъ и изд. ржки по объявлению, а именно:

Къ 1 торгамъ на залогъ 75 р. и на издержки 1 руб.
Къ 2 торгамъ на залогъ 400 р. и на издержки 4 руб.

Къ 3 торгамъ на залогъ 350 руб. и на издержки 3 руб. 50 коп.
Къ 4 торгамъ на залогъ 378 руб. и на издержки 4 руб.

Къ 5 торгамъ на залогъ 110 руб. и на издержки 1 руб.
Къ 6 торгамъ на залогъ 130 р. и на издержки 1 руб. 50 к.

Къ 7 торгамъ на залогъ 197 руб. и на издержки 2 руб.
Къ 8 торгамъ на залогъ 90 руб. и на издержки 1 руб.

Къ 9 торгамъ на залогъ 15 руб.
Къ 10 торгамъ на залогъ 1,090 руб. и на издержки 11 руб.
Къ 11 торгамъ на залогъ 72 руб. на издержки 1 руб.

Крестьяне громадами подающие декларацию и представляющие на залогъ свидетельства круговой ответственности, могут подавать свои декларации только къ 2, 3, 4 и 5 торгамъ къ прочимъ торгамъ, допущены будутъ только подрядчики представляющие залогъ наличными деньгами или процентными бумагами, казною на залогъ принимаемыми къ первымъ же торгамъ принимаемыми лишь будутъ подрядчики христианскаго исповѣданія.

Форма декларации.
Вследствие объявления Начальника Восточнаго Горнаго Округа от 5 (17) Октября 1868 г. N. 5034, сие объявляю, что принимаю на себя вписать родъ подряда в 1869 г. с уступкою во пользу казны с ценъ для торгов установленных процента) вписать буквами и цифрами процентъ подвергаясь всемъ условиям и предостережениямъ торговых условий мною прочитанных и понятых.

Казначейскія квитанция на залогъ и издержки при сем прилагаю.
Постоянно проживаю в N. всего ближе почтовой станицы N.

Писалъ в N. дня N. месяца N. года.
(Подписать имя и фамилию).

Торговые условия и цены для торговъ установленныя, можно читать в Горномъ Департаментѣ в г. Варшавѣ и в Управлении Восточнаго Горнаго Округа в Сухеднев ежедневно за исключениемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.
в Сухедневъ, 5 (17) Октября 1868 г.
в. и. д. Заорскій.

N. D. 6998. *Писаръ Трибуналу Судиного Губернїи Варшавской в Варшавѣ.*

Слосовно до арт. 682 К. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksandra Lesińskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 643 zamieszkałego, i zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokeli obrońcy przy Radzie Stanu, w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 6,750 z procentem, od dnia 12 (24) Czerwca 1864 r. i kosztów od Jana Flatt obywatela, właściciela dóbr ziemskich Żaków, z przyległościami: Zajac, Kulki i Huta Żakowska, w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokołem Michała-Wacława Markiewicza Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 3 (15) i 4 (16) Listopada 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszzonego wywiązzenia zajęte i zaareztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE
Żaków, z przyległościami. Zajac, Kulki i Huta Żakowska, w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej, w gminie Nowodwór w parafji Siennica, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego, w Mińsku położone prawem własności do egzewowanego dłużnika Jana Flatt należące, i w tegoż posiadaniu zostające; poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążone, przybliżonej rozległości około włók 14, z których własności obdarowani Najwyższym Ukazem. około włók 9 zajmują, zawierająca. Lasu około włók 13.

Na gruncie dóbr powyższych, są następujące zabudowania:

Wieś Żaków:

1. Dwór z drzewa gontami kryty, 3 kominy murowane mający.
2. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, chlewy w sobie mieszczące.

3. Dom z drzewa gontami kryty, z 2 kominami murowanymi.
4. Szopa z bali słomą kryta.
5. Stajnia z bali gontami kryta.
6. Wozownia z bali gontami kryta.

7. Stodoła z bali słomą kryta, w której jest urządzone młocarnia z fabryki Ewansa, a do niej maneż z słupków bez przykrycia.
8. Brug na ośmiu słupach drewnianych, gontami kryty.

9. Stodoła z bali częścią gontem kryta, a częścią trzcina kryta, w której jest młocarnia z fabryki Zakrzewskiego, a przy stodole tej jest przybudowane zabudowanie gontami kryte, mieszczące w sobie maneż.
10. Holendarnia słomą kryta, z bali postawiona.

11. Piwnica murowana dranicami kryta.
12. Spichrz z bali gontami kryty.
13. Parsk w ziemi bez przykrycia.
14. Studnia balami cembrowanych z żurawiami i kublami ekutem, dwie.

15. Dzwonek na słupku drewnianym.
16. Ogród owocowy i warzywny sztachetami ogrodzony, w którym jest drzewek owocowych około sztuk 120, dzikich około 80, topoli włoskich drzewka świeżo zasadzone, sadzawka zarybiona i inspekta z czterech skrzyń złożone.

17. Brama wjazdowa z drzewa.
18. Sadzawka na dziedzińcu nie zarybiona.
19. Chałupa z bali gontami kryta, z kominem murowanym.

20. Chlewek z desek słomą kryty.
21. Piwnica czyli parsk w ziemi gontami kryty.
22. Chałupa z drzewa gontami kryta z kominem murowanym.

23. Owczarnia z bali w słupy murowane gontami kryta.
24. Chlewek gontami kryty, a raczej deskami.
25. Dom z drzewa gontami kryty o 1 kominie murowanym.

26. Chlewek z drzewa słomą kryty.
27. Zabudowanie bez dachu, które ma być własnością Srula Ejsenfisa miejscowego pachciarza.
28. Kuźnia z bali gontami kryta o 1 kominie murowanym.

29. Karczma z drzewa gontami kryta komin murowany mająca, a przy tej jest przybudowany zajazd z bali w słupy gontami kryty.

Folwark Huta Żakowska:

30. Dom z drzewa gontami kryty, komin murowany mający.
31. Chlewek z drzewa słomą kryty.
32. Piwnica czyli parsk słomą kryty.
33. Zabudowanie z okraglaków nie dokończone.

34. Chałupa z okraglaków dranicami kryta z kominem sztangowym.
35. Chałupa z drzewa dranicami kryta z 1 kominem z lempacy.
36. Chałupa z drzewa dranicami kryta z kominem sztangowym.

37. Stodoła z bali dranicami i słomą kryta.
38. Stodoła z okraglaków bez dachu.
39. Stodoła z okraglaków na podmurowaniu z cegły słomą kryta.

40. Chałupa z drzewa słomą kryta.
41. Cegielnia, składająca się z pieca z cegły murowanego, gontami kryta.
42. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kublami.

W bliskości cegielni pod lasem znajduje się smolarnia, składająca się z domku drewnianego, chlewka i pieca glinianego, lecz te są czasowe, stanowią własność smolarza.

Młyn i osada Kulki:

43. Staw, na którym istnieje kępa drzewami obrosła, staw ten jest zarybiony.
44. Młyn wodny gontami kryty o 1 kominie murowanym.
45. Chlewek z bali słomą kryty.
46. Stodoła z bali.

47. Ogród warzywny chrustem obgrodzony.
48. Dom z bali gontami kryty o 1 kominie murowanym.
49. Chlewek z drzew słomą kryty.
50. Stodoła słomą kryta.

51. Obórka z drzewa słomą kryta.
52. Studnia cembrowana balami z żurawiem i kublami

Przyległość Zajac:
Na przyległości tej żadnych obecnie zabudowań nie ma.

Włościanie w liczbie 18 w tych dobrach osiadli od czasu Najwyższego Ukazu, żadnych powinności do dworu nie pełnią, a przeto zabudowania ich w skład niniejszego zajęcia nie weszły.

W dobrach Żaków z przyległościami, znajdował się w chwili zajęcia inwentarz żywy i

martwy, po szczególe w akcie zajęcia opisanym i wyszczególnionym.

Z propinacji we wsi Zaków, Jan Berek płaci rocznie r. 180, ma do tego dodane ogrodów przętów 200.

W karczmie w osadzie Kulki Antoni Dudek v. Dutkiewicz płaci rocznie rs. 120, nadto dzierżawi od dziedzica 4 1/2 włoki gruntu, z którego opłaca rocznie r. 80.

Z młyna w Kulkach Jan Młoduchowski płaci rocznie r. 330, ma do tego dodane 4 morgi ogrodu.

Obszerniejsze opisanie powyższych zajętych i zaarrestowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Józefa Kokelego obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie, pod Nr. 647/3 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. przejrane być mogą.

Zajęcie w kopcach doręczone:

1. Walentemu Szczępsy, wójtowi gminy Nowodwór we wsi Nowodworze Okręgu Siennickim Gubernji Warszawskiej położonej, urzędującemu, do której dobra Zaków z przyległościami należą, na ręce Franciszka Szyszka Pisarza gminnego.

2. Janowi Kozłowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego, w mieście Mińsku Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne.

Obudowem dnia 16 (28) Listopada 1865 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższych dóbr Zaków z przyległościami, w Okręgu Siennickim położonych, w dniu 7 (19) Grudnia 1865 r. a w dniu 18 (30) Grudnia 1865 r. do księgi zaarrestowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało, następnie zajęcie to wniesione powtórnie do księgi wieczystej zajętych dóbr Zaków w dniu 9 (21) Lutego 1866 r., zaś w dniu dzisiejszym również powtórnie do księgi zaarrestowań w Kancelarii Trybunału tutejszego wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audycji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana dnia 15 (27) Kwietnia 1866 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Józef Kokele obrońca przy Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Lutego (6 Marca) 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 22 Lutego (6 Marca) 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 15 (27) Kwietnia, 29 Kwietnia (11 Maja) i 13 (25) Maja 1866 r. trzecia publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Zaków z przyległościami: Zajac, Kulki i Huta Zakowska, w Okręgu Siennickim Powiecie Stanisławowskim Gubernji Warszawskiej położonych. Trybunał tutejszy wyrokiem daty 13 (25) Maja 1866 r. wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia, wyż rzezonnych dóbr na dzień 13 (25) Czerwca 1866 r. godzinie 10 z rana, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Wydziale I. w domu pod Nr. 549.

Licytacja w terminie przygotowania przysądzenia, zacznie się od sumy r. 7,000 zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od 2/3 części szacunku, taką biegłych wykaże się mającego.

Warszawa d. 23 Maja (4 Czerwca) 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po rozszczeniu w terminie powyższym sporów przez wywłaszczoną Jana Flatt czynionych, odbyte zostało przygotowanie przysądzenia dóbr Zaków z przyległościami i dobra te wyrokiem Trybunału Cywilnego tutejszego z d. 13 (25) Czerwca 1866 r. przygotowanie przysądzenia zostały Józefowi Kokele obrońcy przy Radzie Stanu, popierającemu subhastację, za sumę rs. 7,000. Termin zaś do ostatecznego przysądzenia, oznaczony został na d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r. godzinie 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale I, w domu pod Nr. 549.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia, zacznie się od sumy 2/3 szacunku dóbr taką biegłych wykaże się mającego.

Warszawa d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Termin powyższy nie został jednak odbyty, z powodu toczących się sporów, po rozszczeniu których wyrokiem Sądu Apelacyjnego, oraz Rządzącego Senatu, nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyrokiem ilacyjnym Trybunału z d. 13 (25) Listopada r. b. na d. 6 (20) Grudnia 1867 r. godzinie 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału oznaczonym zostało, w którym sprzedaż rozpocznie się od 2/3 części szacunku, taką biegłych wykaże się mającego, to jest od sumy rs. 27,277.

Warszawa d. 16 (28) Listopada 1867 r.

R. D. Zgórski

Termin powyższy nie został jednak odbyty, z powodu umowy między wywłaszczonym dłu-

żnikiem, a popierającym sprzedawcą, w d. 7 (19) Grudnia 1867 r. zawartej, mocą której tenże dłużnik zobowiązał się poszukiwaną sumę z procentem i kosztami postępowania subhastacyjnego uiszczyć w d. 1 Maja 1868 r., gdyby zaś zobowiązaniu temu zadość nie uczynił, natenczas popierających sprzedaż władnymi czynił, do żądania wyznaczenia nowego terminu na d. 12 (24) Czerwca 1863 r. i rozpoczęcia licytacji od sumy rs. 22,500. W skutek tego, Trybunał Cywilny wyrokiem ilacyjnym z d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1868 r., nowy termin do ostatecznego przysądzenia, na d. 12 (24) Czerwca 1868 r. godzinie 10 z rana wyznaczył, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego wydziału I, pod Nr. 549 w Warszawie.

Licytacja zaś w terminie tym, zacznie się od sumy rs. 22,500

Vadium wynosi rs. 5,000.

Warszawa d. 25 Kwiet. (7 Maja) 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy nie został znowu odbyty, z powodu toczących się między popierającymi sprzedawcą, a wywłaszczonym dłużnikiem układów o prolongatę sumy żądanej, pod warunkiem, że jeżeli umowa ta do d. 5 (17) Lipca r. b. nie dojdzie do skutku, to popierający mają prawo żądać od Trybunału wyznaczenia terminu do ostatecznego przysądzenia. W skutek tego Trybunał Cywilny Warszawski, wyrokiem ilacyjnym z d. 5 (17) Lipca 1868 roku, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na d. 23 Sierpnia (4 Września) 1868 r. godzinie 10 z rana wyznaczył, które odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego, wydziału I, pod Nr. 549 w Warszawie.

Licytacja zaś w terminie tym zacznie się od rs. 22,500.

Vadium wynosi rs. 5,000.

Warszawa d. 18 (30) Lipca 1868 r.

w z. Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczewski.

W terminie powyższym, dobra Zaków z przyległościami, zaliczył Juljan Czajkowski Patron dla Mikołaja Flatt, za sumę rs. 24,005. Gdy zaś nowonabywca, według świadectwa Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, z d. 15 (27) Października 1838 r. warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, przeto w myśl art. 737 i następn. K. P. S. na żądanie Elzbiety z Mędrzyckich, po Pawle Nowosadku pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 127 zamieszkałej, tużież Justyny z Nowosadków i Nikodema małżonków Wojde, w Warszawie pod Nr. 1587 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne u Józefa Kokelego obrońcy przy Radzie Stanu, w Warszawie pod Nr. 647/3 przy ulicy Przejazd zamieszkałego obrane mających, popierana jest relicytacja dóbr Zaków z przyległościami, na koszt i risico nowo nabywcy Mikołaja Flatt.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audycji publicznej w Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającym, w d. 11 (23) Listopada 1863 r. o godzinie 10 z rana w wydziale I.

Relicytacja dyryguować będzie Józef Kokele, obrońca przy Radzie Stanu.

Warszawa d. 23 Paźd. (3 List.) 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 7021. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, stosownie do art. 682 K. P. S. iż na żądanie Ludwiki z Szymońskich Morowskiej, po Józefie Morowskim pozostałej wdowy, z własnych fundusów utrzymującej się, w mieście Warszawskim zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Jana Prawdź Gówarzewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, który subhastacją dóbr Iwanowice z przyległościami w jej imieniu popiera, mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 5,100, na poczet której już w trakcie egzekucji upłacono listami likwidacyjnymi rubli sr. 500 kop. 90 i pół z procentem od Włodzimierza Treпки, właściciela dóbr Iwanowice z przyległościami, w Niemieckiej wsi, jako głównej rezydencji tychże dóbr mieszkającego, z mocy obligacji przed Rejentem Wilhelmem Grabowskim w Kaliszu zeznanej dnia 25 Września (7 Października) 1865 r. należnej, protokołem Franciszka Roweckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, na gruncie w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) 1863 r. rozpoczętym, a w dniu 29 Czerwca (11 Lipca) t. r. ukończonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE IWANOWICE, składające się z miasta Iwanowice, folwarku i wsi niemieckiej Wsi zwanej, folwarku Guzdek, młyna Pośrednik i Kurzy Bród, kolonii Joanka, pustkowiec Daniel, oraz nowo odbudowanych osady Guzdek i kolonii Włodzimierz, z wszelkimi zabudowaniami dworskimi, z wyłączeniem z pod zajęcia i sprzedaży zabudowań i gruntów na własność właścian przeszłych, zresztą z wszelkimi dochodami i użytkami, rolami, łąkami, pastwiskami, zaroślami, zagajnikami, czynszami, propinacją, rybołówstwem, polowaniem, in-

wentarzem żywym i martwym, gorzelnią i browarem, oraz w nich znajdującymi się aparatami miedzianymi, naczyńiami i porządkami, z tem wszystkiem co całość ich stanowi, co wykaz hypotecy objemuje i w tem ograniczeniu jak się nateraz znajdują, i jak prawnie terażniejszemu właścicielowi służą i służyć mogą.

Dobra te żadną obcą dziedzicą nie przecięte i ściśle z sobą połączone, graniczą na wschód słońca z dobrami Chojne, Główczyn i folwarkiem Bogumiłów, a na południe z dobrami Sobieski, Wesółka i kolonią Sobieski zwaną, na wschód słońca z temż dorami Sobieski i dobrami Opatowskiemi, na północ z dobrami Szczytniki i Chojne, należą do parafji i gminy Iwanowice, położone w Okręgu, Powiecie i Gubernji Kaliskiej, pozostają w posiadaniu naturalnym i cywilnym Włodzimierza Treпки właściciela i przez niego samego tylko zarządzane.

W mieście Iwanowicach jest karczma dworska wraz z stajnią wjeżdżną, w której mieszka Berek Grünwald dzierżawca propinacji w całych tych dobrach, który sam od siebie ma ustanowionych szynkarzy i opłaca za też prawa temuż Włodzimierzowi Trepcce rocznie i ogólnie r. 1,200. Kontrakt jego kończy się z dniem 17 (29) Września 1869 r. Prócz tego w temże mieście znajduje się dom drewniany do domjnimu należący, który zajmuje Magistrat miasta Iwanowice i opłaca dworowi czynszu rocznie r. 38. Kościół murywany gontami kryty z zabudowaniami, a dla uposażenia proboszcza w ogrodach i gruntach sześć morgów tegoż gruntu; inne zaś zabudowania gospodarskie, grunta, łąki i bór, odpady do Skarbu Królestwa, które dzierżawi Włodzimierz Treпка i dla tego z pod zajęcia wyłączone zostały.

Folwark Guzdek, obejmujący przestrzeni wlok 10 morg 6 miary nowopolskiej, składający się z gruntów ornych, łąk, pastwisk i zagajników, nabył na własność Felix Marcewski za kontraktem przed Rejentem Teofilem Józefem Kowalskim, pod dniem 6 (18) Września 1867 r. sporządzonym, który z pod zajęcia tymczasowo wyłączony został. W młynie Pośrednik żadnych budynków dworskich ani młyna niemasz. Kurzy Bród z gruntami i łąkami wcielony został do pustkowiec Daniel. Na folwarku Guzdek posiadają: Szymon Milborski gruntu morg 20, Andrzej Wróbel morg 21, Jan Wardega morg 30, Wojciech Siciarek morg 35, Wojciech Zimny morg 22, Michał Matusiak morg 22. Na folwarku Włodzimierz nowo odbudowanym. Jakób Majdajski morg 30, Karol Kreszczyński wlok 2 morg 15, Wojciech Włodarek morg 31, Wojciech Wietrzyk morg 4 1/2, wyżej rzezonny Karol Kreszczyński morg 15, Michał Dombrowski morg 15. Wawrzyniec Kzymazis wlokę 1 morg 21, Kazimierz Trzeciak morg 7 1/2, Ignacy Błaszczak morg 15, Aleksander Krzywda morg 22 1/2, Jakób Bartosiak wlokę 1, Jan Januszkiewicz wlokę 1 morg 15, Wojciech Łoziński morg 5, a na folwarku Daniel: Majcher Mroziak morg 25, Andrzej Radwański morg 18, Antoni Suchecki morg 4, Jan Bartoszek wlokę 1, Ewa Jarosław morg 18, Walenty Borecki wlokę 2. Wszyscy ci okupili grunta i łąki już po Najwyższym Ukazie z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. i dla tego one zajęte zostały. Przy sprzedaży tych gruntów, właściciel zastrzegł sobie propinację i polowanie. Zabudowania przez powyższe osoby zajmowane i używane, mają być ich własnością jako przez nich wystawione.

Mieszkańcy miasta Iwanowice, w moc Najwyższego Ukazu dnia 28 Października (9 Listopada) 1866 r. wydanego, od płacenia czynszu, gruntowego i wszelkich obowiązków względem dworu, raz na zawsze są wolni, a oprócz tego, mają prawo służebności, wolnego pastwiska na łąkach i polach dworskich, tudzież brania leżącego drzewa na opał, oraz wrębu na budowie z borów do dóbr Iwanowice należących.

Granice są nie sporne, a całe dobra mają przybliżonym sposobem rozległości około wlok 53 morg 3 przętów kwadratowych 100 na miarę nowopolską, czyli dziesiątym 797 na miarę ruską. Grunta należą do klasy II, III i IV. Zabudowania dworskie i gospodarskie znajdują się pot zębem miejscowym odpowiednie, po szczególe w protokole zajęcia wymienione i opisane, a dwór murywany z dwóch boków piętrzony, także gorzelnia i stodoła o trzech klepiskach i owczarnia. Dwa stawy, jeden za łąkami, a drugi w ogrodzie znajdują się.

W dobrach tych jest inwentarz żywy i martwy, młockarnia i sieczkarnia, gorzelnia i browar, w jednym budynku z aparatami i kuznią, w której porządku są wyłączną własnością kowala. Podatki dworskie do kasy Powiatowej i Gubernjalnej w Kaliszu opłacające się, wynoszą rocznie r. 695 kop. 16, a zaległe w opłacie czynią r. 1,364 kop. 17.

Szczegółowy opis zajętych dóbr Iwanowice, pod względem wystawów r. dziju gruntów, stanu zabudowań i ich ilości oraz innych przedmiotów, znajduje się w protokole zajęcia, który u popierającego sprzedawcę Patro i Jana Prawdź Gówarzewskiego i w biurze Pisarza Trybunału, gdzie jest zarejestrowany, każdego czasu przejrany być może.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Kaliskiego Stanisławowi Białobrzeskemu, na ręce Adama Hinciger Podpisarza tegoż Sądu, Wójtowi Gminy Iwanowice Antoniemu Kuczamer i Włodzimierzowi Trepcce właścicielowi i dozorczy, o ręk własnych w dniu 1 (13) Sierpnia, wreszcie Bormistrzowi miasta Iwanowice Franciszkowi Wiesiołowskiemu d. 24 Września (6 Października), następnie do księgi wieczystej dóbr ziemskich Iwanowice w Kancelarii Ziemiańskiej dnia 30 Września (12 Października) wniesiony, a do księgi zarejestrowań, w Kancelarii Pisarza Trybunału utrzymywanej, dnia 7 (19) Października wszystko r. b., wpisany i zarejestrowany został.

Sprzedawca dóbr tych odbywać się będzie na audycji publicznej Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym przy ulicy Józefi na położonym. Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży na tejże audycji Trybunału w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) 1868 r. o godzinie 10 z rana nastąpi.

Kalisz d. 8 (20) Października 1868 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 6980 *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Piotra Stobieckiego emeryta, w m. Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Brudzyńskiego Patrona również w Płocku zamieszkałego, obrane mającego, w egzekucji Sądowej przeciwko Zygmuntowi Flatho właścicielowi dóbr; we wsi Mierzynku Okręgu Liposkim mieszkającemu, rozwiniętej Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym zajął na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia dobra własnością tegoż Zygmunta Flatho będące, a mianowicie aktem w dniu 9 (21) Listopada 1867 r. zaczęty, w d. zaś 13 (25) t. m. i r. ukończony, dobra Mierzynnek z przyległościami w Okręgu Liposkim położone, oraz aktem w dniach 13 (25), 14 (26) i 15 (27) Listopada 1867 r. spisany, folwark Osmałowo również w Okręgu Liposkim leżący. Szczegółowe opisanie zajętych dóbr jest następujące:

A. Co do dóbr Mierzynnek: dobra te leżą w gminie Dobrzyńce, olegle są od miast: Kiokoła wiorst 28, Dobrzyń nad Drwęcą wiorst 21, Lipna wiorst 42, Rypina wiorst 42; graniczą: na wschód z kolonią Brzoźówka i Szembekowem, na południe z wsią Krobia, na zachód z wsią Młyńcem i folwarkiem Osmałowo. Stanowią jedną całość, zostają zaś w posiadaniu i zarządzaniu Zygmunta Flatho.

Budniki w dobrach tych są: 1. Dom mieszkalny dworczy murywany z cegły palonej na wapno dachówką karpiówką kryty, o dwóch kominach nad dach wymurowanych, od frontu z wystawką na 4 filarach murywanych, do której to wystawy prowadzą schody murywane, z przętami i sztach. żelaz. 2. Oficyna z głównym domem złączoną, z cegły palonej wymurowana, o dwóch kominach nad dach wymurowanych, dachówką karpiówką pokryta, obok tej oficyny jest przystawka o jednym kominie murywanym. 3. Budynek murywany z cegły palonej i kamieni, dachówką karpiówką kryty, w którym na dole czyli parterze są kurniki, chlewy, oraz kloaki, a zaś na półpiętrze jest spichrz do składu zboża, w którym jest podłoga z desek ułożona. 4. Dzwonek mosiężny na murze zawieszony, do zwotywaniania służących. 5. Stajnie i wozownie z cegły palonej wymurowane, na podmurowaniu z kamieni na wapno, dachówką holenderską pokryte. 6. Gołębnik z drzewa na słupie. 7. Drwalnia i wozownia w jednym zabudowaniu z drzewa krzyżulcu, ścian deskami obite, słomą kryta. 8. Stodoła o jednym klepisku z drzewa krzyżulcu, ściany deskami obite, na podmurowaniu z kamieni, dachem słomianym pokryta. 9. Przystawka z drzewa krzyżulcu, ściany deskami obite od pola, pokryta dachem smółcowym, przeznaczona na skład narzędzi gospodarskich. 10. Stodoła druga także o jednym klepisku, z drzewa krzyżulcu z dachem słomianym. 11. Szopy i stajnie czyli żrąb do tychże, jest bez kółów i dachu. 12. Stodoła o trzech klepiskach z bali w słupy, z dachem słomianym. 13. Przystawka lub szopka obzjęta zwaną, z bali na słupach dachem słomianym pokryta. 14. Budynek z drzewa krzyżulcu, ściany deskami obite, dachem słomianym kryty, w tym jest komora wielka, a w tej ustawiona sieczkarnia o czterech koscach żelazna; o sile trzech koni, w budynku tym są także komory do składu szałki. 15. Budynek w połowie z drzewa, deskami obity, a w tym jest stodoła o jednym klepisku, a w drugiej połowie z cegły i kamieni wymurowanej jest szopa dla bydła rogatego, pod jednym i ciągłym dachem słomianym. 16. Słuznia w podwórzu balami opogrodzowana, z kółem i łańcuchem do ciągnięcia wody. 17. Dom dworski zwany folwarkiem: z cegły surówki murywany, na podmurowaniu z kamieni, o jednym kominie murywanym z cegły surówki, dachem słomianym kryty, obejmuje izb trzy w dwóch mieszka ekonom czyli wólarz z w trzech Jan Biernacki właściciel uwłaszczony. 18. Szopa z drzewa bali w zamek, z dachem słomianym. 19. Chłówek z drzewa bali na słupach z dachem słomianym. 20. Dzwonek mosiężny na słupie do zwotywaniania ludzi.

Zabudowania na wsi do dworu należące: 1. Kuchnia z izbą na warsztat kowalski w której jest kotłownia murowana, razem z kominem także murowany, z kuznią, ta są złączone dwa domki a jednym kominem, wszystkie te domki są z cegły palonej, dachówka holenderka kryta, w domkach tych są gwie izby, a w każdej piec jeden z cegły palonej, w jednej z tych mieszka parobek dworski, a w drugiej Jan Przygodzki kowal, mając stątki gruntu, jako to: 1) miech skórzany, 2) kowadło, 3) młot wielki, 4) młotków mniejszych dwa, 5) szporóg, 6) cęgów cztery; pobiera ze dworu ordynarji zboża ciężkiego korcy 10, zasług rocznie rac. 30 mieszkanie i ogród przęt. 15), a za to obowiązany jest wypełniać wszelką robotą kowalską do dworu. 2. Chławy z cegły palonej murowane, dachówką karpiońską kryte. 3. Dom czyli karczma z drzewa o 2 kominach z cegły surowki murowanych, dachem słomianym kryta. 4. Szopka z gliny na podmurowaniu w pałę, w szczytce karczmy postawiona. 5. Druga szopka także w szczytce z gliny w pałę, obydwa na podmurowaniu z kamieni na wapno, słomą kryte. 6. Sklep z kamieni wymurowany słomą kryty. 7. Wjazd obok karczmy z gliny w pałę, na fundamentach z kamieni, słomą kryty z dwiema bramami. 8. Studnia balami opogrodkowana, z żurawiem i drągiem na słupie do ciągnięcia wody. 9. Wjazd drugi z drzewa postawiony słomą kryty z dwiema bramami. 10. Studnia balami opogrodkowana; karczmy wyżej opisanej z dwoma wjazdami i sklepem, utrzymując trunki krajowe, dzierżawi Julian Strózewski, mając do tego ogrodu morgę jedną miary Chelmskiej, płaci z niej, a mianowicie: na lat trzy po rs. 250, a zaś na dalsze lat dwa do S-go Wojciecha 1870 r. za rs. 300, a to z mocy kontraktu urzędowego przed Wałęckim Rejentem w Lipnie d. 11 (23) Czerwca 1864 r. z właścicielem Flatho zawartego, którą to dzierżawę dziedzicowi zapłacił. 11. Chałupa z drzewa postawiona; o jednym kominie murowanym słomą krytą, o czterech izbach, w tych trzech izbach mieszka: Jan Rybicki, Michał Kowalski soltys i Wawrzyniec Ołkowski uwłaszczeni, czwarta zaś izba należała do dworu i w tej mieszka służący dworski. Obok tej chałupy przystawione są dwa chlewki, z tych jeden z cegły surowki, a drugi z drzewa, pod dachem słomianym, jeden do dworu, a reszta do uwłaszczonych włóścian należąca. 12. Chałupa murowana z cegły surowki, z dachem słomianym kryta. 2. Stodoła o jednym kominie, do uwłaszczonych należąca. 13. Siedliska dworskie mające dwie części: pierwsza część siedlisk i podwórza przed aworem od strony drogi na wsi idącej, począwszy od stajen dworskich i dalej przy ogrodzie owocowym kawałkiem murem z kamieni, a od wierzchu cegłą paloną osłonięta, w których przy wjeździe w podwórze są dwa słupy z cegły murowane bez bramy; a następnie druga część siedlisk gumienych w okólniku będąca, pomiędzy zabudowaniami płotem z żerdzi w słupki osłonięta, a od strony dworu znajduje się brama ze sztachet do zajazdu, stykająca się z gruntami folwarcznymi i ogrodem owocowym, obejmują w ogóle w gruncie klasy II około morgę 3 przęt. 150. 14. Siedliska na wsi należące do dworu, a mianowicie: siedlisko gdzie dom folwark, kuchnia i zabudowania karczmarne, w posród gruntów folwarcznych i ogrodów położone, mają około mor. 1 pr. 200 gruntu kl. II. 15. Siedliska do uwłaszczonych włóścian należące: plac pod zabudowaniami i podwórka, przy domach wyżej opisanych będące, z ogrodami tychże włóścian i gruntami folwarcznymi stykające się, obejmują w gruncie kl. II około morgę 1 pr. 150. 16. Ogrody dworskie: ogród owocowy po za dworem czyli domem dworskim położony, od strony drogi na wien idącej, od wsi, pola i karczmy osłonięty płotem z kamieni i w części od pola rowami okopany, w kwatery i klomby urządzony, w którym są dzewa młodociane owocowe, jako to: jabłonie, gruszki, i śliwki około sztuk 80, złączone ogrodem warzywnym, obejmuje około pół morga klasy II. gruntu. 17. Ogrody na wsi do dworu należące: 1. Od strony lasu ogród dla ekonomy przeznaczony, z gruntami folwarcznymi stykający się, obejmują gruntu klasy II około przęt. 150. 2. Ogród do użytku karczmarza przy karczmi położony, stykający się z gruntami folwarcznymi i ogrodem owocowym, ma gruntu klasy II około przęt. 150. 3. Ogrody do uwłaszczonych włóścian należące, przy domach mieszkalnych położone, stykające się z gruntami folwarcznymi i siedliskami wiejskimi, mają gruntu klasy II około morgę 17. 18. Grunta orne folwarczne: grunta te są podzielone na 9 szalów, położone pod granicę Krobia, Młyniec, Ośnialowo, Brzozówka i Zielonka puszcze, z granicami tychże wsi stykające się i połączone, mają rozległości około morgę 355 przęt. 150. 19. Łąki dworskie: łąki przy Zielonej-puszczy, łąka Olszyny zwana pod Brzozówką nad strugą od strony granicy Krobia, z własnymi gruntami ornymi stykająca się, obejmują gruntu klasy II około morgę 32 przęt. 150. 20. Łasy: lasek od strony granicy Krobia, lasek

sosnowy młodociany zagajnik, krzewiną młodocianą zarosły, olszyny i zarosłe w zagajniku będące, oraz lasek sosnowy w ogrodach z gruntami folwarcznymi stykające się, obejmują około morgę 14. 21. Nieużytki: trakt z Krobia przez lasy idący, droga do Młynca, wygon i droga do Ośnialowa, Dobrzejewice, oraz inne pomniejsze drogi, obejmują gruntu około morgę 4 pr. 120. 22. Wody: kanałik przy dworze będący bezrybny, z łączką przy tymże, ma około mor. 1 przęt. 150. 23. Ogólna rozległość wynosi morgę 434 przęt. 170, czyli włók 14 morg 14 przęt. 170 miary nowopolskiej. 24. Ludność w dobrach Mierzynki jest następująca: 1. Jan Biernacki, 2. Jan Rybicki, 3. Wawrzyniec Ołkowski, 4. Michał Kowalski, 5. Jan Mierzejewski, 6. Walenty Brzozowski, 7. Michał Strzelewski, 8. Jakób Ziółkowski, 9. Józef Puciński, 10. Sękowski Stanisław; wszyscy uwłaszczeni bez żadnych obowiązków dla dworu, a to z zasady Najwyższego Manifestu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1834 r. 25. Na zjętych dobrach Mierzynki znajdują się inwentarze następujące: 1. wołów roboczych różnej maści i lat sztuk 22; 2. koni roboczych różnej maści i lat sztuk 8; 3. krów różnej maści i lat sztuk 10; 4. jalożizny sztuk 2; 5. wozów szybowanych na żelaznych osiach 5; 6. pługów zwanych Amerykanami 8; 7. półszorków rzemieślniczych z lejmi i kantarami 8. 26. Podatki z dóbr Mierzynki wynoszą rocznie rs. 251 kop. 87. Wreszcie w dobrach tych fabryk, zakładów i zapasów zbożowych niema żadnych, jest tylko młocarnia. 27. Co do folwarku Ośnialowo: folwark ten leży w gminie Dobrzejewice, w odległości od m. Kikola o wiorst 28, Drożdzia nad Drwęcą o wiorst 21, Lipina i Rypina o wiorst 42, a od granicy Pruskiej o wiorst 2. Składa się z jednej przestrzeni ziemi, graniczy zaś: na wschód z Kolankowem i Szembekowem, na południe z Brzozówką, na zachód z Mierzynką, na północ z Józefowem i zostaje w posiadaniu Zygmunta Flatho. 28. Budowle dworskie, czyli folwarczne: 1. Dom mieszkalny dachem słomianym kryty, o 1 kominie murowanym z cegły surowki, w tym mieszka w jednej części Jan Gulczyński ekonom a w reszcie służący dworscy, pod demem tym jest wymurowany z kamieni sklep. 2. dom drugi z cegły surowki, w połowie tego est izba, a w drugiej połowie chlewy, słomą kryte, o jednym kominie z cegły surowki wymurowanym, który jest nieukończony i niezamieszkały. 3. stodoła z drzewa o jednym klepisku, z bali na słupach, słomą kryta. 4. stodoła druga także jak powyższa, w tej znajduje się maszyna młocarnia żelazna przenośna, 5. owczarnia z cegły surowki pod słomą, a przy tej obok ściany, 6. przystawka czyli szop z drzewa słomą kryta, 7. studnia balami opogrodkowana z żurawiem na słupie do ciągnięcia wody. 29. Siedliska dworskie: 1. siedliska te są w gruncie klasy II obejmują około mor. 1 przęt. 80, 2. ogrody dworskie w gruncie klasy II obejmują około przęt. 120, 3. grunta orne folwarczne w gruncie klasy II mają około morgę 200, a łąki dworskie klasy II obejmują około morgę 30. 30. Ogólna rozległość zajętych dóbr Ośnialowa na miarę nowopolską wynosi w ogóle około morgę 231 przęt. 200, czyli włók 7 morg 21 pr. 200 miary nowopolskiej. 31. Podatki z dóbr tych Ośnialowa wynoszą rocznie rs. 82 k. 18 1/2. 32. Na folwarku Ośnialowo ludności, ani uwłaszczonych włóścian, oraz bulowi wiejskich, inwentarzy gruntowych, sprzętów gospodarskich, zakładów, fabryk i zapasów zbożowych niema, gospodarstwo zaś rolne obrabiane jest inwentarzem z dóbr Mierzynki i znajduje się na tym folwarku tylko owiec nacier 300, które razem z dobrami zajęte zostają. 33. Obadwa akta zajęcia powyżej z daty powołane, doręczone zostały przez Józefa Dziankowskiego wóznego Wasłemu Goraczkowskiemu Naczelnikowi Powiatu Lipnoskiego i Ludwikowi Siniarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Lipnie, d. 30 Lipca (11 Sierpnia) r. b. oraz Janowi Lipińskiemu Wójtowi gminy Dobrzejewice d. 31 (12) t. m. i r. 34. Wniesienie tych aktów do ksiąg wieczystych dóbr Mierzynki i Ośnialowo w d. 18 (30) Września r. b. a wpisanie ich do księgi zaareztowanej w Trybunale tutejszym utrzymywanej w d. 2 (14) Października t. r. nastąpiło. 35. Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audycji Trybunału tutejszego w d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1868 r. o godz. 10 z rana, poczem co 2 tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja warunków będą miały miejsce, sprzedaż zaś nastąpi w 2 oddziałach, t. j. w oddziale I sprzedane będą dobra Mierzynki z przyległościami, a w oddziale 2 folwark Ośnialowo. 36. Blizsze objaśnienie o stanie dóbr powyżej opisanych, obejmują akta zajęcia, które wraz z warunkami sprzedaży przejrzane być mogą u Pisarza Trybunału tutejszego i u Józefa Brudzińskiego Patrona, który sprzedaż tę prowadzi. 37. Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w s. li następczej Trybunału, a drugi egzemplarz wydano Patronowi Brudzińskiemu. 38. Plock, d. 4 (16) Października 1868 r. Michał Betlej.

N D. 7025. Pisarz Trybunału Opatentowego w Plocku. 39. Wiadomo czyni, iż na żądanie Sane Cernacha kupca w m. Plocku Okręgu Plockim zamieszkałego, a zamieszkanego prawne do tego interesu u Franciszka Lebnaszteja Patrona przy Trybunale tutejszym, w Plocku zamieszkałego, obrone mającego, w ogroźce przeciwko Balbinie Franciszce 2 linion z Trebickich i Feliksowi małżonkom Wrońskim, właścicielom dóbr Drozdowo, w tychże dobrach Okręgu Plockim zamieszkałym, rozwiniętej, Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym aktem w dniu 25 Maja (6 Czerwca) r. b. rozpoczętym, a d. 1 (13) Czerwca t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonych wywłaszczeń dobra Drozdowo z przyległościami Orzeszki i Piekuty, w gminie Diekarszewo, Okręgu Plockim położone, których opis jest następujący: 40. Dobra te odległe są od miast: Raciąża wiorst 7, Drozdowo wiorst 14, Płocka wiorst 21, Sochocina wiorst 13 1/2, są w posiadaniu dziedzicem, zarządzicielem tychże majątków Wrońskich; graniczą: na wschód z wsią Kielki, na południe z Niedarżymem, Mysłkowem i Cwierkiem, na zachód z Zaborowem i Pensami, na północ z Draminem i borem dóbr Rybitwy. 41. Budynki w tych dobrach są: 1. Dom mieszkalny dworski z drzewa i cegły na podmurowaniu kamieniem, o czterech kominach murowanych dachówką krytą, z przystawką drewnianą oszkloną pokrytą blachą, zamieszkały przez małżonków Wrońskich. 2. Sklep z kamieni na wapno, ziemią obsypany. 3. Dom mieszkalny dworski stary z drzewa i cegły na podmurowaniu z kamieni, dachówką kryty o 4 kominach, z dwoma przystawkami z drzewa i pruskiego muru, dachówką krytymi, oraz kloaką przy ścianie urządzoną. 4. Dom ten na skutek aktu urzędowego z d. 11 (23) Maja 1865 r., przeznaczony jest na mieszkanie dożywotnie Józefie i Janowi małżonkom Trebickim, z obowiązkiem dawania im ordynarji i pod warunkami tymże aktem określone. 5. Studnia z bali z żurawiem na słupie. 6. Dzwonek na dwóch słupach. 7. Dziubnik na słupach z drzewa, a ściany z chrustu, pokryty gontami. 8. Drwalnia z drzewa deskami pokryta. 9. Budynek z drzewa krzyżulcu, ściany z chrustu, gliną obrzucony, słomą pokryty, w którym komora dla stelmacha, a wreszcie komory na skład drzewa porządkowego. 10. Stajnie cugowa i fornańska, szop dla bydła i wozownia, wszystko w jednym budynku z drzewa, dachem słomianym kryte. 11. Budynek z krzyżulcu, ściany z chrustu na cwałach, dachem słomianym kryty. 12. Studnia druga w podwórzu przy gumnach, balami opogrodkowana z żurawiem na słupie i drągiem do ciągnięcia wody. 13. Spichrz z cegły palonej, na podmurowaniu z kamieni z dachem słomianym, obejmujący trzy komery na zboże, pod tym spichrzem są piwnice murowane. 14. Stodoła z drzewa krzyżulcu, ściany w pruski mur z cegły palonej postawiona z dachem słomianym, o sześciu klepiskach. 15. Bróg na słupach, ściany z chrustu słomą kryte. 16. Stodoła druga z bali, z dachem słomianym o pięciu klepiskach, w której jest maszyna młocarnia. 17. Szopa przy horzelnicy murowana z cegły palonej słomą kryta. 18. Dom z cegły palonej dachówką holenderką pokryty, o dwóch kominach z cegły palonej murowanych dawniej na gorzelnię, a obecnie zamieszkały przez ekonomę i stelmacha, pod tym domem są piwnice murowane. 19. Chlewek z drzewa słomą kryty. 20. Kurniki z drzewa w połowie tylko pod dachem słomianym, a wreszcie bez dachu. 21. Dwa Gołębniki na słupach drewnianych. 42. Zabudowania na wsi do dworu należące są: 1. Karczma z drzewa słomą kryta o jednym kominie murowanym, o dwóch izbach o jednym piecu, w tej mieszka Swidowska trzymająca propinacją i do tego ma ogrodu pr. 400, opłaca z tego rocznie rs. 100. 2. Kuchnia z mieszaniem dla kowala, z drzewa na słupach, dachówką holenderką kryta, o jednym kominie murowanym, z jedną izbą na kuznię a drugą na mieszkanie dla kowala, o jednym oknie i piecu oraz z komorą; w kuzni tej mieszka Stanisław Kędziński kowal posiadający swe statki kowalskie, ma ogrodu pr. 200, za to wszystko obowiązany jest do dworu wszelką drobną robotą kowalską uskutecznić bezpłatnie. 3. Wiatrak z drzewa krzyżulcu, deskami obity o jednym ganku, w tym są: dwa koła, dwa kamienie, kosz, skrzynia, liny dwie, drąg żelazny i oskardów 4 do kucia. 4. Zabudowania na wsi w części do dworu, a w części do uwłaszczonych włóścian należące są: 1. Chałupa z drzewa z dachem słomianym o jednym kominie murowanym, o trzech izbach, w tych mieszka: Stanisław Zajczkowski owczarz uwłaszczony, a dwie izby należą do dworu i w tych mieszka: Franciszka Janiczewska niewłaszczona ma ogrodu pr. 150 i za to odrabia do dworu dzień jeden w tydzień, trzecia izba pustkami zostaje; przy chałupie tej są dwa chlewki, na słupach z chrustu słomą kryte, jeden do dworu a drugi do uwłaszczonych należy. 2. Chałupa z drzewa z dachem słomianym o jednym kominie murowanym, o 3 izbach mieszka: Michał Szachowicz i Grzegorz Łapiński uwłaszczeni, w trzeciej zaś parobek dworski niewłaszczony. 3. Chałupa z

drzewa z dachem słomianym o dwóch izbach, w tych mieszka: Gabriel Ciski uwłaszczony i Trzciniński ekonom dworski, przy chałupie tej jest chlewek z dylów słomą kryty do uwłaszczonych należący. 4. Chałupa z gliny, kamieni i cegły o jednym kominie murowanym, dach słomiany, o sześciu izbach, cztery izby zajmuje Józefa Mioduszevska wdowa i posiada ogródek około 100 pr. m. jący, to wszystko bezpłatnie, tylko od wypłaconego kapitału w ilości złp. 14,000, czyli rs. 2,100, na dobrach Drozdowie hipotecznie zabezpieczonego, pobiera procenta 5%, piąta izba pustkami zostaje i należy do dworu, szóstą zajmuje Franciszek Jeżek uwłaszczony. 5. Chałupa z drzewa o jednym kominie murowanym, słomą krytą o 2 izbach, w tych mieszka: w jednej Kostrzewska wdowa uwłaszczona, a w drugiej służący dworski stróż niewłaszczony. 6. Chałupa z drzewa o jednym kominie murowanym, słomą krytą o trzech izbach, w tych mieszka: Kowalkowski Jan i Sieciński Teofil uwłaszczeni, a w trzeciej służący dworski niewłaszczony. 7. Chałupa z drzewa, słomą krytą o jednym kominie murowanym i o 6 izbach, w trzech mieszka: Brudziński Szczepan, Krysiak Jan i Wysoki Józef uwłaszczeni; zaś w ostatnich 3 służący dworscy niewłaszczeni, przy chałupie tej jest chlewek z drzewa słomą kryty do dworu należący. 8. Chałupa z gliny i kamieni w lepiankę w szczytach z cegły, o jednym kominie murowanym, z dachem słomianym o 8 izbach, w 6 mieszka: Józef Kalinowski, Józef Radomski, Malczyk, Mikołajczyk Jan, Osmanski, Żaglewscy, wszyscy uwłaszczeni; w 2 zaś ostatnich mieszka: parobek dworski i młynarz Wiśniewski, który posiada ogrodu przy domu mor. 1, w polu mor. 1, łąki pr. 200, a tego jako też z wiatraka opłaca dworowi rocznie rs. 60 i wypłaca bezpłatnie mlewo do dworu. 9. Na wsi jest jeszcze dwie chałupy drewniane słomą kryte, z kamieni murowanymi i 5 takichże stodoł, które to budynki należą do uwłaszczonych, są także 2 studnie z bali. 10. Grunta zajętych dóbr folwarcznych są podzielone na 9 pól, grunta te są klasy II i III i mają przybliżone rozległości: a) Siedliska dworskie pod budowlami morg 5. b) Siedliska dworskie na wsi mor. 1 przęt 40. c) Ogród owocowy dworski morg 13. d) Ogrody warzywne dworskie morg 3 przęt. 50. e) Grunta orne folwarczne w jednej części morg 556 przęt. 180 a w drugiej części morg 264 przęt 100. f) Łąki dworskie morg 200. g) Bór sosnowy, brzożowy i dębowy morg 200. h) Grunt za szopą z zarosłem morg 4 przęt. 100. i) W ogrodzie owocowym 9 małych kanałów mor. 1 przęt. 130. k) Rzeka Raciążnica przez grunta dóbr przechożąca morg 3 przęt. 100. l) Grunt piaszczysty przy drodze do Dramina idącej morg 12. m) Rowy, wygony, trakt i drogi morg 5, razem morg 1269 przęt. 10, czyli włók 43 morg 9 przęt. 10. Siedliska pod budowlami uwłaszczonych wynoszą mor. 1 przęt. 50, ogrody tychże morg 11 przęt. 227. Grunta orne włóścian morg 61 przęt. 237. Łąki tychże morg 7 przęt. 222. 11. W granicach dóbr Drozdowa wydzielone są w jednej przestrzeni w miejscu Byczki zwane, osady dla 3 gospodarzy: Michała Banaszewskiego, Antoniego Karpieskiego i S-ów Tomasz Burdeckiego, wszystkich uwłaszczonych, mające rozległości morg 75 przęt. 202. 12. Na osadach tych jest domów z kominami murowanymi 8, stodoł 3 i szop 3, wszystkie drewniane, słomą kryte. 13. Na ogrodzie owocowym dworskim są dzewa dzikie i fruktowe, grunta warzywne i inspekta bez okien, przy których szopka na słupach z chrustu gontami kryta i budka z desek, także gontami pokryta, wreszcie uli z pszczołami 4, a pustych 15, tudzież płot z chrustu i sztachet. Niektóre z kanałów wyżej wzmiankowanych są zarybione. 14. Oprócz ludności już wymienionej są jeszcze uwłaszczeni: 1. Mateusz Ostrowski, 2. Józef Karpieski, 3. Piotr Rusek, 4. Antoni Ciarkowski, 5. Tomasz Cieciewicz, 6. wdowa po Wawrzeńcu Konopskim, 7. Frejstotka wdowa. Uwłaszczeni włóścianie i osadnicy mają następujące służebności: 15. Na folwarku Drozdowo jest urządzonych 29 osad włóścianich i te podzielone są na 2 oddziały. 16. Osady oddziału I mają prawo pasać swój inwentarz na ugorach pól folwarcznych i rzyskach na 60 mor. łąk, które corocznie powinny być oddzielne pod paśnik w innym miejscu, a także w lesie należącym do tychże dóbr z wyjątkiem uroczyska Narty. Na opał mogą zbierać w lesie w Środy i Soboty susz i leżaninę; wyrabować w lesie jalożinę, a na łąkach wierzbinę oszłąną z korzeniami. Własciele osad oddziału I nie powinni wypuszczać na ogólne pastwiska więcej jak 40 sztuk bydła rogatego z rocznym przychowkiem, a w tej liczbie 14 koni. Osady oddziału II korzystają z tych samych służebności mając prawo wypuszczenia na ogólne paśnik 40 sztuk bydła rogatego z rocznym przychowkiem i 5 koni, a trzodę chlewną pasać wyłącznie na ugorach folwarcznych. 17. Przyległości Orzeszki i Piekuty są wcielone do gruntów dóbr Drozdowa. Oprócz dóbr Komornik zajął maszynę wyżej wzmiankowaną, oraz: 1. koni roboczych 16; 2. wołów roboczych 20; 3. krów 10; 4. jalożizny 10; 5.

